

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

Kasım 2003, Yıl 7 Sayı:106 - Fiyatı: 600,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

KURTARILMAYI BEKLEMİYİN, KURTULMAYA KARAR VERİN

Başyazı

"KURTARILMAYI BEKLEMİYİN, KURTULMAYA KARAR VERİN"

Kıbrıs Halkı'nın kaderi hep "kurtarıcılardan" yana acılarla yoğrulmuştur. Yakın tarihte "kurtaranlardan kurtulma" çabası hep gündemde oldu. Son 3 yılda halkımızın "bu memleket bizim, biz yöneteceğiz" şiarı aslında tam da bu günler içindi. BDH'nın "adaylarını tanıtım şöleninde" Sn. Akıncı'nın söyledikleri, altını kalın harflerle çizdiği noktalar tarihsel öneme ve halkın mücadelesine dönüktü.

Akıncı halkımıza seslenerek "Türkiye gözünde muteber olanlar ve olmayanlar olarak ikiye bölündük. Gerçekleri söylediğimiz için yanlarında muteber olmayabiliriz. Varsın öyle olsun, halkın gön-

lünde muteber olmak, gerçek itibardır" dedi. Akıncı bunları İspanya'da da söylemişti. Akıncı'nın bu tavrına karşın Sn. Mehmedali Talat "Türkiye yetkilileriyle dalaşmak uygun değildir" derken kendi yolunu ortaya koymaktadır. Varsın koysun. Halkın yolu belli.

Bazıları Türkiye hükümetlerinden "icazet" beklerken Akıncı tavrını sürdürmeye devam ediyor. "Parmağının arkasına saklanmayanlar, oy uğruna ilkelerinden taviz vermeyenler, özgürce düşünmekten ve korkusuzca konuşmaktan yılmayanlar, yeriniz BDH'dır" dedi. BDH'yı yaratan İnönü mey-

danının halk coşkusu değil miydi? BDH'yı yaratan "bu memleket bizim, biz yöneteceğiz" diyenler değil miydi?

"Kurtarılmayı beklemeyin, Kurtulmaya karar verin" şiarı tüm teslimiyetçi, işbirlikçi liderlikleri yerle bir eden şiar olarak tarihe geçecektir.

Kıbrıs Türkü 3 yıldır yükselttiği mücadelesinde yeni bir evreye, yeni bir perspektife kavuştu. BDH, Kıbrıs Türk Halkının sesi, soluğu, demokrasi sigortası olacaktır.

Bu süreçte Sosyalistler, BDH'nın süren mücadele perspektifine tüm güçleriyle destek olmaya devam edeceklerdir.

NELER OLUYOR NELER...

Boş verin kavgası ve psikolojik harbi. Kitle değil ya bu. Koskoca parti. Sorun siyasette. Siyaset de, sınıf siyasetidir. Esas kavgası işçiler yedi. Kavgası atan da CTP! ...

■ Sayfa 6'de

TAKTİKLERİMİZ VE SORUNLARIMIZ

■ Komünizmin taktikleri işçi sınıfının sınıf bilincine kavuşmasını, ve dolayısıyla da ayrı bir sınıf olarak örgütlenmesini temel alır.

■ Sayfa 3'de

LONDRA MEKTUBU

Kızgınlar, Kırgınlar, İşsizler ve Yağcılar

■ Rauf Denktaş yukarıdaki ilk üç terimi kullandı barış yanlılarını tanımlarken...

■ Sayfa 3'de

ORTAK KÜLTÜR MERKEZİ "GARDAŞ" KURUCU GENEL KURULUNU YAPTI

Yaklaşık altı aydır üzerinde çalışılan ve Merkezi Güney Kıbrıs'ta açılan dernek, gençliğe kendi kültürlerini aşılamak, din, dil, ırk ayrımına karşı durmak için alternatifler sunmayı amaçlıyor.

Kıbrıs'ta bir ilki gerçekleştiren gençler 26/ 10/ 2003 tarihinde yaptıkları kurucu genel kurulla yönetim kurulunu da belirlediler.

Saat 16:30'da başlayan Kuruluş Konferansı'nda sözü ilk alan, geçici yönetim kurulu üyesi, Evren Maner; derneğin ana felsefesini açıkladı. Bu derneğin sadece bir düşünce olmadığını, toplumsal olarak bir duruş sergilediğini belirten Maner, derneğin amaçları arasında, ülkesinde ve de dünyada barışı savunan gençleri bir araya toplamak olduğunu da belirtti. Bu nedenle bu derneğin ülkede ilk oluşuyla "devrim" yaptığını da sözlerine ekledi.

Etkinlikleri arasında; internet kafesi, kütüphanesi, Türkçe, Rumca dersleri, ve daha birçok Kıbrıs kültürünü yansıtan etkinlikler gerçekleştirileceklerini belirten dernek üyeleri, bazı kuruluşlara bu etkinlikleri gerçekleştirebilmek için bağış konusunda

çağrı yaptı.

Geceye katılan basın elemanlarının yoğunluğu oldukça dikkat çekti. Soru cevap şeklinde ilerleyen gecede, son olarak yeni yönetim kurulu seçildi.

Yaklaşık elli kişinin katılımıyla gerçekleştirilen gecede on dört kişilik bir yönetim kurulu oybirliği ile seçildi. Yeni yönetim kurulu üyeleri şöyle:

- 1- Canan Onur
- 2- Evren Maner
- 3- Derviş Bilge
- 4- Costantino Flaridu
- 5- Griyagos Geirais
- 6- Yusuf Alkim
- 7- Gökhan Acar
- 8- Anna Mosfilli
- 9- Marios Hacirusos
- 10- Devrim Hayat
- 11- Anna Hristodulus
- 12- Ziya Alpkaya
- 13- Ethel Kasantu
- 14- Katarina Yennasi

Yönetim kurulu seçiminin ardından gece, "Gardeş" kültür merkezinde gerçekleştirilen partiyle devam etti. Ortak şarkılar-

la eğlenilen, birlikte dans eden üyeler, tüm etnik farklılıklara rağmen bir arada olmanın mutluluğunu bir kez daha herkese gösterdiler.

er. Gece yemeklerin yenmesi ve sohbetle son buldu.

Londra'da üniversite ücretlerine karşı öğrenci eylemi

Trafalgar Square son yıllarda sürekli halk eylemlerine tanık olmuştur. Savaş karşı eylemler, işçilerin grev ve eylemleri bugün de öğrencilerin yürüyüşü, halkın Tony Blair hükümetine ve uyguladığı siyasete karşı tepkinin büyüdüğünü göstermektedir. Uzun yıllardan beri halkın mücadelesiyle elde edilen her türlü sosyal hakların teker teker geri alınması özellikle Yeni Emek Partisi'nin (New Labour Party) başa geçmesiyle çok daha hızlanmış, Tony hükümetinin başarısızlıklarını başarmıştır. Sosyal hizmetler, Sağlık hizmetleri, Taşımacılık ve demiryollarına şimdi de eğitim sektöründeki uygulamalar eklenmiştir. 1998 öncesi ücretsiz olan eğitim 1998'de 1,000 poundun üzerinde ücreti başlatmıştır. Bu yetmezmiş gibi, şu anda üniversite ücretleri 3 bine çıkarılmaya çalışılıyor.

1997 Mayıs seçimlerinde ezici bir çoğunlukla başa gelen Yeni Emek Partisi (New Labour Party) özellikle

"eğitim, eğitim, eğitim" sloganıyla eğitime önem vermesiyle halkın sempatisini kazanmıştı. O dönemde eğitimin ücretsiz olması gerektiğini savunan ve fakat başa geldi gelmeli tam tersi uygulamaları getiren ve hala getirmeye çalışan Yeni Emek Partisi bir kez daha işçi ve emekçi kesimlere vermeye hazırlanıyor.

Savaşlardan sağlık, taşıt, sosyal hizmetlere ve eğitime para ayırmayan hükümet "top-up fees" denilen üniversite ücretlerini üç katına çıkarma önerisi getirmiş, ancak bu öneri halk arasında tepki ve kızgınlığa yol açmıştır.

Bugün Londra'nın merkezinde, 30 bin civarında öğrenci hükümetin geçirmeye çalıştığı üniversite ücretlerine karşı yürüdü. Büyük Britanya'nın hemen hemen her köşesinden üniversiteli öğrencilerin, anne ve babaların, öğretmenlerin ve hatta çocukların katıldığı yürüyüş olaysız fakat coşkulu

geçti.

Yürüyüşün en olumlu yanı çeşitli sendikaların da yürüyüşte yer alması ve öğrencilerin haklı talebine destek vermesiydi. Öğrenciler Sendikası başkanı ve diğer sendikalarından konuşmacılar, eğitimin tamamen ücretsiz olması gerektiğini savunarak, hükümetin getirmeye çalıştığı üniversite ücretleriyle, özellikle maddi durumu iyi olmayanların üniversite eğitiminden mahrum edilmeye çalışıldığını dikkat çektiler. Ayrıca, bu hareketin başlangıcı olduğunu, öğrencilerin örgütlü bir şekilde mücadelesinin kazanana kadar devam edeceği tüm konuşmacılar tarafından vurgulandı.

Öğrencilerin attıkları sloganlar, özellikle "Tony Blair defol" sloganı halkın hemen hemen tüm kesimleri arasında hükümete karşı tepkinin ne kadar büyüdüğünü bir kez daha göstermiştir.

BASIN-SEN SEÇİM İSDİHDAMLARINI PROTESTO ETTİ

Basın-Sen egemenlerin, statükocuların BRTK'yı kendi malları gibi kullanmalarını protesto etmek amacıyla 23 Ekim'de greve gitti.

Basın-Sen'den yaptığı yazılı açıklamada Başkan Kemal Darbaz "Bugün Bayrak Radyo Televizyon kurumu içerisinde çalışan büyük bir çoğunluk, Kıbrıs Türk halkının evrensel doğrularla örtüşen genel özlemlerini paylaşmaktadır. Ancak ne yazık ki, kurumda yaratılan yapı sonucu genelin sesi değil, yönetsel erki elinde tutan küçük bir azınlığın sesi duyulmaktadır. Kurumda yıllar içerisinde bilinçli bir biçimde oluşturulan yapının en güzel örneği 185 kadrolu personele karşılık, toplam çalışan sayısının, binli rakamları çoktan

geçmiş olmasıdır. Yaklaşık olarak 1000 çalışanın sözleşmeli veya kaşiyeli statüde çalıştırıldığını düşünenecek olursak, bir iş sahibi olmanın bir silah olarak nasıl kullanıldığını anlamak pek zor olmasa gerek. Bu silah öyle bir silahtır ki, bir yandan çalışan bireyin özgür iradesini kullanmasını engellemekte, diğer yandansa anayasal bir hak olan sendikalaşmanın önünde bir engel oluşturmaktadır"diyerek tüm devlet dairelerinde yaşanmakta olan acı bir gerçeğe parmak bastı.

BRTK'nın hergün yaptığı yayınlarla tarafsızlığını ayaklar altına aldığını dile getiren Basın-Sen dolgun maaşlarla isdihdam edilen program sunucularının halka hakaret noktasına varan söylem-

lerde bulunduklarını dile getirdi. Barış yanlılarına karşı bilinçli bir şekilde seçme kişilerle telefon bağlantıları yapıldığını söyledi. Seçim yatırımı olarak son iki üç ay içerisinde yüzlerce yeni isdihdam yapıldığını anlatan Darbaz bu işe alınanların Aralık ayı sonunda işinden durdurulacaklarını açıkladı. Bir takım yöneticilerin "Aralık ayı sonrasında işe devam etmek istiyor-sunuz, gidiniz ailelerinize konuşunuz ve gereken şekilde davranınız" demecilerinin seçim için statükoculara destek için insanların ekmeğini silah olarak kullandıklarını gösteriyor.

Devamla Darbaz bu seçimlerin statükocularla barış yanlıları arasında bir seçim olduğunu da vurguladı.

AKINCI'YA GÖRKEMLİ KARŞILAMA

Ispanya'daki uluslararası toplantıda Türkiye tarafından seçimlere yapılan müdahalelere ve yasa dışı yapılan vatandaşlıklara karşı Tayyip Erdoğan'a karşı, dünya kamuoyu önünde halkın tepkisini dile getirerek büyük yankı uyandıran BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı, Ada'ya dönüşünde partililer tarafından karşılandı.

Geçitkale havaalanında büyük bir coşkuyla karşılandı. Ellerinde çiçekler, BDH bayrakları ve pankartlarla Akıncı'yı karşılayan coşku- lu kitle, sık sık "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez", "Birlik, Mücadele, Dayanışma" sloganları attı. Havaalanında bir konuşma yapan Akıncı, İnönü Meydanı'nda söylediklerini bu kez de uluslararası bir platformda söylediğini, seçimlere müdahalelerin önüne geçilmesi gerektiğini belirterek BDH'nin kimse ile kavgası olmadığını kavganın barış ve demokrasi kavgası olduğunu da vurguladı.

FAŞİSTLER MURAT KANATLI'YA SALDIRDI

Bugüne kadar olan seçimlerde kendi amaçları için istedikleri gibi at koşurtan, senelerce başta kalan statükocular halkın uyanmasını ve değişim istemesini kabullenemediler. 17 Ekim'de AB ve ABD'nin, Kuzey Kıbrıs'ta Aralık ayında yapılacak seçimlere tarafsız kalmadığını ileri sürerek bir gösteri yaptılar. Yaklaşık olarak 150 kişilik bir katılımla Ülkü Ocaklarının ABD'nin Köşklüçiftlik binası önünde gerçekleştirdiği protesto eyleminden hemen sonra 20-30 kişilik bir Ülkücü grup Yeniçağ editörü Murat Kanatlı'ya saldırdılar. Faşistlerin Kıbrıs'ta barış ve demokrasi arzulayan Murat Kanatlı'ya karşı yaptıkları bu saldırıyı tüm Kıbrıs'ta barış özlemi ile tutuşan halka karşı bir saldırı olarak görüyoruz.

Faşistlerin her türlü provakasyonuna karşı oyuna gelmeyeceğimizi ve Kıbrıs'ta barışa doğru adım adım ve güvenle gittiğimizi herkes bilmelidir.

Biz Rehin Miyiz?

TC Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök Yunanistan'ın Eleftheritipia gazetesine verdiği demeçte TSK'nın Kıbrıs hakkında ne düşündüğünü açıklayarak, uzun zamandır saklı tuttukları gerçek nedenlerini dile getirdi. Özkök demecinde, Kıbrıs'ı Türkiye AB'ye girene karar ellerinde rehin olarak tutma niyetinde olduğunu belirtti.

Annan Planı'na 5 noktada itirazları olduğunu söyleyen Özkök, bu 5 noktanın neler olduğunu açıklamadı. Ancak Özkök demecinde, TC'nin AB üyeliğini şart koştuğu ve bu nedenle TSK'nın Kıbrıs'ı AB'ye kapıtırma niyeti olmadığını dolaylı olarak anlattı.

Kıbrıs'ın TC için stratejik bir öneme sahip olduğunu söyleyen Özkök, bu nedenle Kıbrıs'ı TC savunmasının bir parçası olduğunu gördüklerini ve sadece Yunanistan'a karşı değil TC'ye karşı herhangi bir askeri saldırıya karşı kullanmaktan geri kalmayacağını satır aralarında belirtti. Ege sorununa da değinen Özkök, TC'nin Abye alınması halinde bu sorunun da bir haftada halledilebileceğini söyledi.

Özkök TSK'nın Kıbrıs'ı Türklerin canlarını korumak için Kıbrıs'ta bulunmadığını TC'nin kendi çıkarları için Kıbrıs'ta bulunduğunu da böylece açıkça ifade etti.

TAKTİKLERİMİZ VE SORUNLARIMIZ

Komünizmin taktikleri işçi sınıfının sınıf bilincine kavuşmasını, ve dolayısıyla da ayrı bir sınıf olarak örgütlenmesini temel alır. Bu temel üzerinden işçi sınıfının toplumun diğer sınıflarıyla birlikte manevra yapma yeteneğinin gelişmesine bağlı olarak da taktik faaliyetlerinin etki alanı genişler.

Stalin'in partinin örgütlenme aşamalarıyla, taktik etkinliğinin aşamalarını ele aldığı yazılar yoldaşların bilgisi dahilindedir. Bu yazılardan en önemlilerinden birisini çevre bölgelerde partinin oluşması ve partinin bu bölgelerdeki faaliyetlerinin gelişmesi kesimi oluşturur.

Bolşevik devriminden sonra, çevre bölgelerle ilgili olarak Stalin yoldaş, bu bölgelerde kurulmakta olan partilerimizin, ve dolayısıyla onların taktik etkinliklerini Rusya'da olduğu gibi üç aşamadan geçmesinin imkansızlığını ortaya koyar. Bu bölgelerde parti iktidardadır. Önce kadro partisi, sonrada kitle partisi olması imkansızdır. Kitleleri yönetmek zorundadır. Dolayısıyla parti doğrudan doğruya iktidardaki parti, kitleleri yöneten kadro partisi olmak zorundadır.

Açık ki bu çevre ülkelerindeki partilerin hızlı bir şekilde üçüncü aşamalarına ulaşmalarının örgütlenişinde Rusya merkezinde Bolşevik partinin iktidarda olması, tecrübeli ve güçlü bir partinin, iktidardaki bir partinin bu çevre ülkelerinde partinin hızlı bir şekilde iktidar partisi olarak oluşmasına katkısı olmuştur. Pek çok açıdan belirleyici katkısı olmuştur.

Bizim partimiz içinde, iktidardaki bir partinin doğrudan desteği dışında benzer bir durum söz konusudur.

Partimiz gelişmesinin üç aşamasından (kadro partisi, kitle partisi, iktidar partisi) geçmemiştir. Bununla bağıntılı olarak strateji ve taktiklerini formüle ettiği, uyguladığı, ve işçi sınıfını iktidara taşıdığı aşamalardan da geçmemiştir. İktidar dönemini dışta tutarsak, partimizin çalışmalarında partinin örgütlenmesinden tutunuz, strateji ve taktiklerinde ilk iki dönemin faktörlerinin iç içe geçmiş bir şekilde karşımıza çıktığını görürüz.

Kadro partisi olmadan, kitle partisi olmaya çalışmak; strateji ve taktiklerimizde de işçi sınıfını örgütlemekten tüm sınıflarla manevra yapmaya, ve "halkımızı" iktidara taşımaya çalışmak.

Bu durum gökten düşmedi. Ülkemizin, dünyanın ve tüm dünya komünist hareketinin içinde bulunduğu zorluklar bizi bu çalışma tarzına, Stalin'in pek çok burjuvayı çileden çıkaran "hızı zorlanarak artırılmış sanayileşme siyasetine" benzer bir şekilde partileşme, kitleleşme, tüm emekçi sınıflarla birlikte iktidara yürüme siyasetimize yol açtı. Yoldaşlarımızın fedakarca çalışmaları sayesinde bu siyaset partimiz ve emekçi halkımız için sonuç alıcı adımların ortaya çıkmasını sağladı.

Şimdi kaçınılmaz olarak bu zorlukların, ülkemizin şartlarının, hareketimizin şartlarının bize empoze ettiği zorlukların yorgunluğuyla daha da yoğun bir çalışma dönemindeyiz. Daha da yorulacağız. Stalin'in çocuklarının tüm zorlamalar üzerinden dünyanın en gelişmiş sanayi ülkesini ürettiği ve faşist sürülerine bu sayede hak ettikleri dersi verdiği gibi, bizlerde yorulacak ve daha da ağır çalışma temposuyla işlerimize devam edeceğiz. Emperyalizmi yeneceğiz!

Tabii ki bu dönem boyunca iktidardaki bir Bolşevik partinin desteğinden yoksunuz. Dahası, sınıfımız saflarında etkin olan ve burjuvaziyle ortak hareket eden sol partilerin bize karşı düşmanlığıyla karşı karşıyayız. Tüm bunlar nedeniyle şartların bize empoze ettiği, ortaklarımızla iktidarı ele geçirecek bir parti oluşturma çabalarımızdan tam bir başarı elde etmek yerine, yenilgiye uğramak, veya parça parça zafer elde etmek durumlarıyla karşılaşabiliriz. Ama tüm bunlar sadece ve esas olarak kendi şartlarının empoze ettiği bir çalışma değil de, sınıfın ve ülkenin şartlarının empoze ettiği bir çalışma üzerinden siyasetini yükseltmeyi esas alan partimiz için, ülkemizin siyasetinin bizden talep ettiği işlerden geri durma

nedeni olamazlar. Ülkemizdeki hareket bize müttefiklerimizle el ele iktidar olmayı zorlamaktadır. Bu görevi yerine getireceğiz. En azından yerine getirmek için elimizden geleni yapacağız.

Bu meyanda, bu tür bir sorunu Lenin'in de Üçüncü Enternayonal'da ele aldığını, teorik olarak çok küçük, fakat kitleleri yönlendirmede usta bir partinin iktidarı ele geçirmesinin dışlanamayacağını ortaya koyduğunu belirtmek yerinde olacaktır. Her zaman ve her şart altında iki temel sorun vardır. Birincisi ülke şartlarının, kitlelerin hareket tarzı ve eğiliminin doğru değerlendirilmesi, ikincisi ise partinin şartların empoze ettiği çalışmayı yapabilecek yetenekte kadrolara sahip olması. Bu iki görevi de yerine getirmekte kararlıyız. Bizim en genç kadrolarımız bile kitlelerle birlikte yürümenin gerekliliğini iyi kavramışlardır. Solcuların kitlelerden kopukluğuna, sağcıların kitle kuyrukluğuna karşı aşılmalıdır. İçinde bulunduğumuz dönemde kitlelerle, onların bir adım önünde, onların önderleri olma yönünde gelişip ustalaşacaklarını söylemekte, yani ülkemize ve sınıfımıza karşı görevimizi başarıyla yapacağımızı ilan etmekte hiçbir sakınca yoktur. Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne böylesi zor bir görevi yüklemekte hiçbir sakınca yoktur.

İŞÇİ SINIFININ BAĞIMSIZLIĞI VE MEVCUT BİRLİKLER

Kıbrıs'ta işçi sınıfının burjuvaziden bağımsız bir sınıf olarak şekillenmesi için emperyalizmin halkasının Kıbrıs'ta kırılmasının gerekliliğini kavrayan örgütlenmelere kavuşması gereklidir. Sınıfın sendikaları da bu siyaseti sınıfın saflarında hakim kılmak için iş başı yapmalıdır.

Sınıfımız saflarındaki çalışmalarımızın bu aşamaya ulaşmadığı açıktır. Bu şartlarda birlik çalışmalarında işçi sınıfının hegemonyasının elde edilmesi de imkansızdır. Dolayısıyla da KSP'nin hegemonyası da imkansızdır. Bugünkü durum da budur.

Ama bu durumun ikircikli karakteri vardır. KSP'nin içinde bulunduğu aşamada, sınıfımızı ve kaçınılmaz müttefikleri olarak küçük burjuvazinin devrimci kesimiyle yurtsever entellektüelleri bulunduğu aşamadan bir üst aşamaya taşımamızın çalışmasını yapmaktadırlar. KSP, Kıbrıs'ın emperyalist zincirin bir parçası olarak kaldığı müddetçe kurtuluşunun imkansızlığını kendi saflarında kanıtlamıştır. Sınıfımız ve müttefikleri saflarında da bu anlayış zemin kazanmaktadır. Yani içinde bulunulan durum durağan bir durum değildir. Sınıfımız ve sınıflar arasındaki ilişkiler değişim sürecindedir. Bu değişim bizim doğrulanmamız, bizim saygınlık kazanmamız, bizim gelişmemiz yönündedir.

Bu şartlarda KSP Kıbrıs'ta emperyalist çerçevede bir çözüm için tüm fedakarlıklara katlanarak canla başla çalışması tam bir çalışma yumağı gibi görünmektedir. Bu ama sadece bir görüntü değildir. Siyasetimiz tam bir çalışma içindedir. Dahası antagonist siyasetler savunulmaktadır! Kıbrıs sorununu çözmek için emperyalizmin yenilgisi, ve Kıbrıs Sorunun çözmek için emperyalizm çerçevesinde anlaşmak. Bunlar birbirini yadsıyan siyasetlerdir. İkinin bir arada kalması imkansızdır.

O zaman KSP'nin emperyalist çerçevede bir çözüm için fedakarca iş başı yapması siyasetinin anlamı nedir? Ve bu siyaset ne kadar geçerliliğini koruyabilir?

Bu siyasetin anlamı sınıfımıza ve müttefiklerine emperyalizm şartlarında Kıbrıs sorununu çözmeyi imkansızlığını kavratmaktır. Onlara bu olguyu kendi pratikleri içinde ispatlamaktır, göstermektir. Bunu cepheden, Ada'nın emperyalizmin bugünkü tahakkümü şartlarında çözümün imkansızlığını ilan ederek yapmak kendi başına yeterli değildir. Ve bugünün şartlarında sınıfımızın ve müttefiklerinin doğru, emperyalizm karşıtı pozisyonlara taşınmasının, onlar bu pozisyonlara ulaşırken önderleri olarak partimizi bulmaları ve ona sahip çıkılmaları sağla-

manın en iyi yolu değildir. Bu yol onlarla birlikte, onların barışçıl burjuva gelişme hayallerine uyarak, onların bu hayallerinin gerçekleşmesi için içinde bulundukları siyasi hareketliliğe yardımcı olmaktan geçer. Bu hareketliliği örgütlemekten geçer.

Bu siyaset ne kadar geçerliliğini koruyacaktır?

Burjuvazi, emperyalizm bu hayalleri yıkıncaya kadar!

Burjuvazi, emperyalizm bu hayalleri yıkmak yerine gerçekleştirecek mi? Dünya emperyalizminin bugün içinde bulunduğu şartlarda, genel krizinin bu gelişmiş aşamasında, dünyayı yönetmeye tek yönetim yolu olarak krizini idare etmek için yeni yeni krizler oluşturma siyasetinin alıp başını gittiği şartlarda bu imkansızdır. Tersini yapmak onların sorunsalıdır. Buyursunlar. Görüldüğü gibi bizler elimizden geldiğince tamı tamına da bu barışçıl yolu elde etmek için çalışmaktayız. Onlara yardımcı olmaktayız. Bunu yapamazlarsa bizim aşırı solculuğumuzdan, YeniDüzen yazarlarından birisinin iddia ettiği gibi bizim bugünün Kıbrıs'ında 1917 Rusya'sı gibi devrim ümit ettiğimizden değildir. Biz de emperyalizm şartlarında anlaşma için çalışıyoruz. Olmazsa bizim yüzümüzden değildir. Burjuvazi yapamadığındandır! Birileri YeniDüzen'de yazar artık; Burjuvazi yapamıyor bu işi diye? Yoksa hayat seçimlerle ve de 1 Mayıs 2004'le de bitmez mi? Birileri bitmez diyecek, biz ise sorun burjuvazi ve emperyalizmin milletler sorununu çözmesine geldiğinde, ülkemizde demokrasi oluşturmaya geldiğinde bu işin bittiğini, onların bunu yapamayacaklarını defalarca ispatladıklarını, yani bu işin işçilerin ve komünistlerin sorunu haline geldiğinin ispatlandığını sınıfımıza ve müttefiklerine anlatmaya çalışacağız. Bu sonucun bu olgunun ispatı olduğunu göstermeye çalışacağız.

İşte bu noktada sürekli olarak sınıfımız ve müttefikleri saflarında faal olan burjuva ve burjuva kuyrukçusu partilerin sınıfımız ve müttefiklerinin bilinçlerini karartma, bu bilinci burjuva hayalleri dünyasında tutsak etmek, ve dolayısıyla da örgütlülüklerini, bağımsız örgütlülüklerini önlemek faaliyetleriyle karşılaşyoruz. Bu faaliyetler bugün de sürmektedir. Yarın da olacaktır. Ve tabii ki bu faaliyetler ister istemez partimize karşı, onun hem kendi içinde bir parti olarak örgütlenmesine karşı, hem de kitleler saflarında etkinlik kazanmasına karşı faaliyetler şeklini de alacaktır. Sınıf mücadelesinin kaçınılmazlarındandır bu!

NE YAPMALI?

"Annan Planı; Strateji ve Taktik" başlıklı makalemizde ortaya konulduğu gibi, bir yandan tüm müttefiklerimizle birlikte Kıbrıs Sorunu'nun emperyalizm çerçevesinde, emperyalistler tarafından çözümünü elde etmek için var gücümüzle çalışıp, bu çalışma çerçevesini de tüm müttefiklerimizle ve onlarla birlikte halkımızın örgütsel güçlerini geliştirirken, kendimizi, yani partimizi ve aynı zamanda müttefiklerimizi ve onlarla birlikte halkımızı, emperyalizm şartlarında, ve emperyalizmin isteklerine boyun eğerek bile olsa barışçıl gelişme, yani anlaşmanın zorlukları ve giderek imkansızlığı konusunda uyarmalı, onları anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti programımız hakkında bilgilendirmeli, kendimizi ve onları bu programı hayata geçirmek için hazırlamalıyız.

Siyasetlerimiz çerçevesinde örgütlenmek ve örgütlemek!

Yapmamız gereken budur. Kendimizi, müttefiklerimizi ve halkımızı emperyalizm çerçevesinde bir anlaşmayı elde etmek için, bu bize verilmezse emperyalistlere rağmen barışı elde etmek için hızlı bir şekilde örgütlemek zorundayız.

Ya bunu başaracağız, ya da hayat birlerinin dediği gibi öyle kolay kolay sürmeyecek! Halkımız çok büyük zorluklarla karşılaşacak.

İşte bu nedenledir ki partimiz, parti inşasının birinci ve ikinci dönemlerdeki görevlerini birlikte ele almak, gelişme sürecini zorlamak ve başarmak zorundadır.

Londra A. ÖNAL Mektubu

Kızgınlar, Kırgınlar, İşsizler ve Yağcılar

Rauf Denktaş, yukarıdaki ilk üç terimi kullandı barış yanlılarını tanımlarken...

Kıbrıs sorununu sürüncemede tutan statükoculara karşı halkımız gerçekten kızgın... Çünkü halkımızın büyük çoğunluğu iki nesil kan davası gibi hayatlarını milli kavgaların içinde harcadılar... İki nesil göç etmek zorunda kaldı Kıbrıs Sorunu yüzünden...

Kuzey Kıbrıs'ta yaşamlarını sürdürmeye çalışan insanlarımız her gün rüşvet, adam kayırma ve yolsuzluklara kendi gözleri ile şahit oldular. Oy için seçim sözü verenlerin seçildikten sonra 180 derecelik dönüş yaptıklarını gördükçe sızladı insanlarımız. Dürüst ve temiz olan halkımız her seçim öncesi aldatıldı. Ve hakları olduğu halde, her seçim öncesi ancak devlet dairelerindeki işlerini halledebilirdi. 4 yıl bekleme ile ancak işleri halledilebilirdi. Daha erken halledilmesi de ancak rüşvet yolu ile olabiliyor...

Bunca yıllık sömürü ve haksızlığa karşı insanlarımız kızgın olmasınlar da ne yaparsınlar? Kuzu kuzu oturup 'kader' mi demeliydiler? Ve bunca haksızlığa karşı boyun eğmeleri yetmediği gibi yine mi boyun eğmeliydiler? Bıçağın kemiğe dayanması bir tarafa, kemiği çoktan kesmeye başladığı bu günlerde kemiği de mi tamamen kesmeye izin versinler, bir avuç sefa sürerken...

Halkımız kırgındır... Çünkü kurtarıcı diye bağırılana bastıklarının, her gün kurtarıcı yerine baskıcı yönetimlerini yaşadıkça ve onlara hiçbirşey olmamış gibi umut dağıtan, adım adım özgürlüklerini kısıtlayan, ekmeğini dahi silah olarak kullananlara kırgındır bu cefakar halkımız... 14 Aralık "referendum"u yaklaşırken onlara "devletine sahip çıkma" nutukları verenlerin seçtikleri taktirde ertesi günü onlara kazık atacağını bildiği halde kırgın olmamalarını beklemek siyasi bir gafliktir. Amaçlanan onların gönlünü bu laflarla yine kazanmak ve statükolarını devam ettirmek...

Bize bunca yıl yapılan haksızlıkları unutmak mı? ASLA!

Bir taraftan binbir umutla ve gayretle eğitimlerini tamamlayan gençlerimiz, işgüçlerinden başka satacak hiçbir şeyi olmayan işçilerin kapı önünde işsiz bırakılmaları, diğer taraftan bir avuç azınlığın keyf-i sefa sürmeleri karşısında halkımız ne yapsın? Hem kendilerine hem de çocuklarımıza daha iyi bir gelecek için mücadele etmesinler mi? Barış istemesinler mi? Rauf Denktaş'a göre bunu yapmamalıdır. Onlar keyf-i sefa sürerken biz de hem baskı altında inlemeli, hem açlık içinde yaşamalı, hem de boyun eğmeliyiz Denktaş'a göre...

Burjuva-emperyalistlerin bu rezalet ve insanlık dışı uygulamaları sayesinde gözümüz açıldı. Bu aldatmacalar sayesinde kimin kimi ne amaçla aldattığını gördük. Kimin kimen neden arka çıktığını gördük. Ezilen ve haksızlığa uğrayanların azınlık değil büyük bir çoğunluk olduğunu gördük.

Aslında son 3 yılda Kuzey Kıbrıs halkı bir eğitimden geçti. Ortak mücadeleye sayesinde birçok şeyleri başaracağını gördü. Halkımız artık kış uykusundan uyandı. Bir kez daha kış uykusuna da dalmaya niyeti yok!

Bunca boşa geçen yıllar döneminde yapılması gerekeni çok kısa bir zamanda yapmayı hedefliyor halkımız...

Makalenin başlığının son kelimesi de, halkımızın her gün zorla yapmaya maruz kaldığı bir durumdu. Yakın geçmişe kadar, yağcılık yaparak ancak işlerin yürüyebileceğine inanırdı halkımız...

Halkımız artık yağcılık yapmak istemiyor. Kendi bilgi ve zekasına saygı istiyor. Kendi kendisinin efendisi olmak istiyor.

Ancak yağcılıktan hala daha kurtulamayanlar var Kıbrıs'ta...

Hala daha yağcılıkla istediklerini elde edeceklerine inananlar var aramızda... Oysa yağcılık, bir köle ile efendi arasındaki ilişkide var olabilir. Mutlak hakimiyeti elinde tutan köle sahibi, yani efendinin köle üzerinde otoritesini simgeler yağcılık...

Ve hala daha yağcılıkla Kıbrıs'a barışın geleceğine inanlara tek sözümüz var.

Hodri meyan!

Sizin yağcılığınız, uyanan Kuzey Kıbrıs halkını kış uykusuna geri gönderemeyecektir. Dezenformasyonlarınızı, iki yüzlülüğünüzü ve demokrasiye ne kadar saygılı olduğunuzu biz çok iyi biliyoruz.

Sizlerin de onayladığı ve oybirliği ile alınan kararları nasıl hiçe saydığınızı da...

İngiltere Gündemi

Arif Bektaş

İngiltere'nin ırkçı yüzü

Geçtiğimiz günlerde, devlet televizyonu BBC çalışanlarından Mark Daly, polis teşkilatı içinde gerçekleştirdiği gizli çekimleri yayınladı. Uzun bir süre yaptığı kurslardan başarılı çıkarak polis olmaya hak kazanan Daly bu yüzden tehdit altında. Hatta yayından sonra gözaltına alınarak sorgulandı.

Gizli çekimlerde, İngiliz polisinin ne kadar Hitler hayranı olduğu gözler önündeydi ve yabancı öldürme işlerinin İngiliz polisi içinde giderek yükselen bir arzu olduğu görüldü. Yapılan araştırmalara göre, son beş yıl içinde İngiliz polisi içinde ırkçılığın yüzde 20 dolayında bir artış gösterdiği kaydediliyor. Gözaltında ölen yabancı sayısında da benzer bir oranda artış var.

Mark Daly'nin hazırladığı programdan sonra 51 istifa olmak üzere 8 polis görevden ayrıldı ve polis teşkilatının temizlendiği imajını yaratmaya çalıştılar. Ama balık tepeden itibaren kokuyor. İngiliz devletin ve hükümetinin ırkçı yüzü, küçük bir örnekte ortaya çıktı. Her gün İngiliz ırkının dünyayı nasıl kontrol altında tuttuğunu yayınlayıp durursan ve yabancıları potansiyel suçlu gösterirsen, çok doğal olarak böyle bir sonuç alırsın. Nitekim, İçişleri Bakanı David Blunkett, olayı duyduğuna üzüldüğünü belirtirken, BBC'nin haber yapmak için bu kadar çırpınmasını da protesto etmeyi ihmal etmedi.

BBC muhabirinin yaptığı, haber yapmak için çırpınma olsa bile, ortada Hitler'e hayran olduğunu, Britanya'da doğan bir Pakistanlının yine Pakistanlı olduğunu ve öldürülmeyi hak ettiğini söyleyen bir polis teşkilatı var. Polis teşkilatının tepesindeki adamlar bile polis içinde ırkçılığın çok hızlı bir şekilde arttığını ve önüne geçilmesi gerektiğini söylerken, İşçi Partisi hükümetinin bakan olacak adamı, kalkıp BBC'yi suçluyor. Bir daha böyle yakalanmamak için hazırlık yapılırken, ırkçı polis teşkilatı hakkında henüz bir adım atılmış değil.

11 Eylül'den sonra, "dünyamız ve İngiliz halkı terör tehdidi altındadır" diyerek yeni ve ırkçı polisler işe alan ve polis maaşlarını çoğaltan, her yabancıların rahatlıkla durdurulup ya da evi basılıp sorgulanmasının yasalarını çıkartan bu Blunkett değil miydi?

İngiltere'de, ırkçı bir saldırı sonrası hayatını kaybeden siyah genç Stephen Lawrence hakkında da konuşan bir çok polis, "ölümü hakettiği" yönünde oldu. Bunu da gizli kamerasıyla yakalayan Daly, "Ku Klux Klan" olan polisi ve Lawrence'ı öldüren kişinin "diplomatik dokunulmazlık alması gerektiğini" öne sürüyordu. Bir kaç yıl önce katledilen Lawrence için başlatılan soruşturmayı yürüten dedektifin de ırkçı olduğu ve delilleri kaybettirmeye çalıştığı ortaya çıkmıştı.

Yani, nereden ne gelirse gelsin, işin bir ucu ya devletin üst kademelerine ya da hükümetin bakanına kadar çıkıyor. Böyle olması da çok doğal. Çünkü, İngiliz devletin son yıllarda dozunu arttırdığı ırkçı propaganda asıl kaynaktır. Üç beş polislik bir iş değil, bizzat devletin resmi politikası olarak sürdürülüyor.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

AFRİKA'DA AIDS

Dünyanın en büyük AIDS'e karşı ilaç üreten beş şirket ilaçların satış fiyatlarında düşüş yapacağını açıkladı. İlaçların fiyatlarında %33 kadar düşüş olacağı belirtildi. Bu karar ABD rejiminin büyük baskısı ardından geldi. ABD rejmi AIDS'in milli güvenliği tehdit ettiğini belirtti.

Ne var ki bu iyi haber Avrupa ve ABD için değil, Afrika'da ve 'gelişmekte' olan ülkelerdeki işçilere içindir.

Bunun arkasında yatan neden Orta ve Güney Afrika'daki maden ve büyük fabrikalardaki işçilerin %50 ile %60'ının HIV virüsüne yakalanmış olmasıdır. Güney Afrika'da işçi çalıştıran ABD'li bir konfeksiyon şirketinin 2001-02 yılında işçilerinin yarısını AIDS'e kaybetmiş olması HIV virüsünün kontrol altına alınmasının gerektirdiği bir durumdur. Kişi başına günde 16 dolara mal olan ilaçlar 2 dolara alınabilecek.

HIV virüsünün yayılmasını önlemek ve bu virüse karşı savaş açılmasına virüse yakalanmış olanların ölümlerini kontrol altına almak işverenlerin işine daha fazla yaramakta. Bu nedenle Hastahane ve Sağlık kurumları bu ülkelerde işler acısı. Kirli iğne ve sağlık araçları virüse yakalanların üçte ikisinin yakalanma sebebinin oluşturmaktadır.

Bir taraftan köle gibi çalıştırılan işçilerin hastalıklı olarak hayatta tutulmasını talep eden şirketler, ve de bu yüzden ilaçların ucuz olarak satılmasını talep etmekte, diğer taraftan hasta insanların sırtından asalak gibi bolluk içinde yaşayan ilaç şirketleri sahipleri bu durum karşısında çelişkiye düşmektedir.

İlaç üreticileri tedavi için kullanılacak olan ilaçların ucuza satışının uygunsuz ve de gereksiz bir adım olduğunu açıklamaktalar.

Fiyatların ucuzlatılması yanı sıra Afrika'daki küçük üreticilere HIV virüsünün etkilerini geciktirecek ilaçların kopyalanması izni de verilecek. Bu hamlenin Patent-Kopyalama yasalarına aykırı olduğu belirtilmesine rağmen yasal işlemlere baş vurulamayacak. Dünyanın dört bir tarafında müzik kopyalayan çocuklar dahi Patent- Kopyalama yasası altında mahkemeye çekilirken, bu çapta büyük ve pahalı malların kopyalanması rafa kaldırıldı.

Kapitalistlerin kendi yasalarını çiğneyerek işçileri köle olarak tutmaları kabul edilir ama sıradan halkın yasaları çiğnememesi düşünülmemesi gereken bir olgu.

Tabii ki işçilerin hayatlarını ve sağlıklarını koruyacak her girişim iyidir. Amma görmemiz gereken Burjuvazi her problem karşısındaki çözüm önerisi kendi saflarını, kârlarını ve çıkarlarını koruyacak bir çözüm önerisidir. Milyonlarca insanın hayatlarının söz konusu bir durumda bile öncelikli üretimin sürekliliğinin sağlanmasıdır.

Özelleştirmeye Karşı darbe!

İngilteredeki Tren raylarının bakım ve tamiratları özel şirketlerin elinden alındı. Bu girişim özel şirketlerin kontroluna ver-

ilen bakım ve tamirat sözleşmelerden sonra yaşanan tren facialarında hayatlarını kaybedenlerin yakın akrabaları ve de sendikalar tarafından büyük başarı olarak nitelendirilmekte.

Tren raylarından sorumlu olan Network Rail bu güne kadar yedi değişik şirket ile bakım ve tamir sözleşmesi imzalamıştı. Şimdi ise bu yedi şirket ile olan sözleşmeler iptal edilerek rayların tamirlerini kendisinin üstleneceğini açıkladı. Bunun ile birlikte 18,000 kadar işçi bu şirketlerden alınıp Network Rail'e verilecek. Tüm bunlara rağmen İngiltere Hükümeti bu gelişmenin Tren sisteminin devletleştirilmesi anlamına gelmediğini ve de böylesi bir gerekçe görmediklerini vurguladı.

Daha önce Railtrack olarak bilinen ve tren raylarının bakım ve bakımından sorumlu olan kuruluş geçtiğimiz sene yerini Network Rail'e bıraktı. Kâr amaçlı olmayan ve devlet tarafından kontrol edilen Network Rail'in yaptığı bütçe açıklamasında, yılda 1.3 milyon sterlin har-

canması gerektiğini belirtmesinin ardından bu rakamı uygun bulmayan özel şirketler bu rakamın 1 milyon sterline düşürülmesi için baskı oluşturmaya çalışmışlardı. Başarılı olamayınca ve de bu parayı harcamak istemeyince aralarındaki sözleşmeler iptal edildi.

İngiltere'deki en büyük tren işçileri sendikası RMT başkanı Bob Crow bu sonucu elde etmek için yıllarca kavga verdiklerini ve bunun daha başlangıç olduğunu belirtti.

Bu değişimin bir başka nedeni, yer altında geçtiğimiz haftalarda yaşanan kazalar, ve ardından işçilerin güvenlik konularından dolayı greve çıkacaklarını açıklamaları oldu. Geçtiğimiz hafta sonu aynı hat üzerinde iki tren raydan çıktı ve facia olabilecek durum kılpayı atlatılmıştı. Bunun yan etkisi olan terenlerdeki gecikme ve akıl almaz şekilde insan yığınları trenlerde acil olarak önlem gereksinimini doğurmuştur.

Duyarsız kalamayacağını anlatan hükümet, mecburi olarak özel şirketleri arka plana atıp sorumluluğu istenmek zorunda kaldı.

İngiltere Polisinin ırkçılığı!

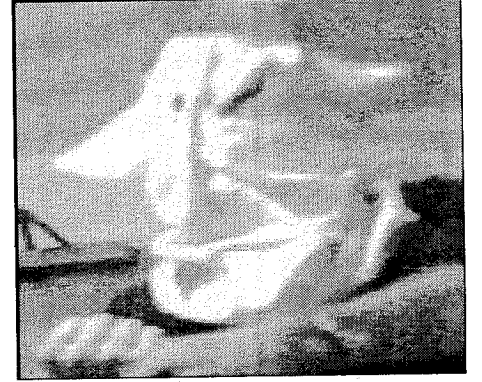
BBC televizyonundan bir araştırmacı muhabirin polis akademisine kayıt olduktan sonra gizli olarak çektiği film televizyonda yayınlanınca, 5 polis istifasını verdi 3 tanesi de ırkçı tavırlarından dolayı araştırılmaya alındı.

İlk ayrılan Polis Amerika'daki ırkçı hareketi Ku Klux Klan (KKK) benzeri beyaz kappela ile gizli kameraya yakalanmıştı. Gizli kameraya yakalanan polisin değişik ırktan insanlara yapmak istediklerini açıkça söylemesi tüm polis örgütünün ne kadar güvenilmez olduğunu bir kez daha halka kanıtladı.

Belgesel olarak çekilen film ilk yayınlandığında Manchester Polis Birimi muhabiri tutuklanmış ve hakkında suç duyurusunda bulunacağını açıklamıştı.

Sonra ise daha fazla dikkat çekmemek için muhabiri serbest bırakıp davacı olmayacağını ifade etti.

Gizli çekilen programda bir polis konuşmasında Hitler'in doğru yolda

olduğunu belirtti. Başka bir polis görevlisi de gururla bir Asyalı aileyi kışın yağmur ve rüzgarında arabadan çıkarttığını ve kötü hava şartlarında evlerine, kucaklarında bebek ile yürümelerini seyretnmekten ayrı bir zevk aldığını söyledi.

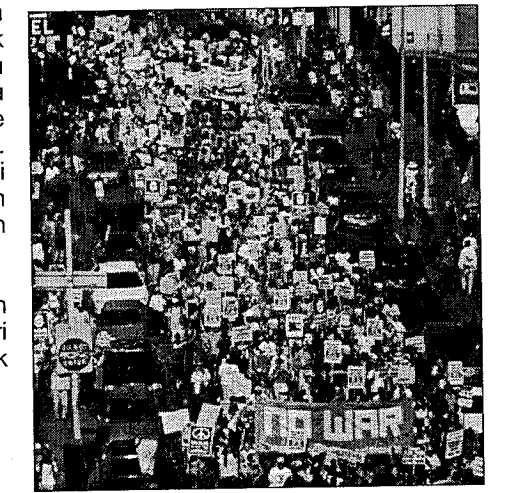
Bu ırkçı tavırlar sadece polis örgütünde değil, tüm devlet kurumlarının ırkçılığı teşvik ettiği ve de dolaylı yoldan desteklediği bir gerçek. Bunun açıkça ortaya konması zor olsa da kabul lenilmemesi daha da zor.

Ne de olsa burjuvazinin gizli silahlarından birisi yetiştirilen faşist ve ırkçı kesim.

ABD'de Onbinler "Savaşa Hayır" Dedi

ABD ve Kanada'nın 140 şehriden gelen kitleler, Washington ve San Francisco'da Irak'ta işgale karşı yürüyüşler düzenlediler.

Washington'da Beyaz Saray'ın yakınında Washington Anıtı'nda toplanan kitleler gerek Irak'ın işgaline son verilmesini, gerekse de 11 Eylül saldırısı nedeni ile geçirilen "Yurtsever Yasa"nın kaldırılmasını talep ettiler. Onbinlerce yaşlı, genç, gazi ve Irak'ta bulunan askerlerin yakınları "ABD dışarı BM içeri", "Başka ülkeyi işgal etmeye hayır", "Askerleri geri getiriniz" sloganlarını

atarak Bush rejimini protesto etti.

Zenci Papaz Al Sharpton, yürüyüşe katılanlara çağrıda bulunarak "Bush'a \$87 milyar doları vermeyiniz 87 cent bile vermeyiniz" çağrısında bulundu.

San Francisco'da Irak'ın işgaline karşı onbinlerce kişinin katıldığı yürüyüşte polislerle çatışma çıktı, yüzlerce protestocu polis tarafından tutuklandı.

San Francisco'daki eyleme katılanların arasında Vietnam'daki savaşta yer alan binlerce kişi de vardı. Vietnam'da savaşta katılan John Scanlon "Bu savaşı durdurmalıyız, askerleri geri getirmeliyiz ve Bush'a prim vermeyerek başka savaşlara gitmeyi durdurmalıyız" dedi.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

BOLİVYA HALKI
AYAKTA

Son aylarda Bolivya'nın doğal gazını kendi halkı için değil de petrol şirketlerinin hizmetine sunmaya girişen Bolivya Başkanı Gonzalo Sanchez de Lozada halkın akın akın protestolarına

karşı duramayarak istifa etmek zorunda kaldı. Halk bu iyanlarda polis ve askerle çatıştı, yetmiş kişi hayatını kaybetti. Ancak mücadeleden yılmadı. Sanchez de Lozada Ağustos 2002'de ABD'nin desteği ile %20'lik bir oyla başa gelmişti. ABD'de eğitim gören ve Bolivya'da hemen hemen tüm maden şirketlerinin sahibi olan Sanchez de Lozada'ya halk Gringo lakabı takmıştı. Başkent La Paz'da hayatı felce uğratan büyük protestolarda aynı zamanda köylüler de yer alarak onlara söz verilen hakların talebinde bulundular.

Doğal kaynaklar konusunda çok zengin olan Bolivya'da halk büyük yoksulluk içerisinde yaşamaktadır. Köylüler ancak coca (kokain) yetiştirerek geçimlerini sağlamak zorunda kalıyorlar.

Dünya finans oligarşisi, özellikle Latin Amerika'nın ikinci büyük doğal gaz kaynağına sahip olan Bolivya'nın ekonomisini dağıtmak suretiyle doğal gazına özelleştirmeye el koymak istiyorlar.

Aynı şekilde su tekelleri de Bolivya'nın suyunu özelleştirme yolu ile el koymaya çalışmışlardır. Halkın, dünyanın en güçlü su tekeline karşı verdiği mücadelede başarı sağlamıştır.

Tüm bu protesto ve isyanların sonunda Gringo istifasını vererek ABD'ye kaçtı. O'nun yerine Başkanyardımcısı olan Carlos Mesa'yı göreve atadı. Geçici bir hükümet kuran Carlos Mesa doğal gazın satışı konusunda referanduma gidileceğini açıkladı. Bolivya yerlilerine de söz verilen hakları vereceğini bildirdi.

AB ÜLKELERİNDE
GREVLER

Yunanistan'da

16 Ekimde Belediye işçilerinin greviyle başlayan işçi eylemleri Atina ve Selanik dışına da sıçrayarak büyük ivme kazandı.

Mücadeleci İşçiler Cephesi (PAME) tarafından örgütlenen en büyük eylem Atina'da gerçekleşti. Greve inşaat ve belediye işçilerinin yanında yabancı işçi-

lerin de katıldığı gözlemlendi. Atina eyleminde kitleye hitaben konuşma yapan İnşaat İşçileri Federasyonu başkanı

Andreas Zazopoulos "Ülkemiz 22 yıldır Avrupa Birliği rayları üzerinde sürükleniyor. AB politikaları; açlık ve işsizlik dışında bir şey getirmedir. Sermaye sınıfı, emekçilerin kullandığı hakların son kırıntılarını da ortadan kaldırmaya çalışıyor" diye konuştu.

Yürüyüşe katılan işçiler ve emekçiler Çalışma Bakanlığı'na yürüyerek hükümeti protesto etti.

Greve katılan işçilere karşı harekete geçen devlet Atina mahkemesinden grevin yasadışı olduğu yönünde bir yasa çıkararak greve giden belediye işçilerine hergün için 2000 euro ceza kesileceğini açıkladı. Atina'da yürüyüşe katılan işçiler "ekonomik faturayı işçiler değil" sloganı atarak mahkemenin bu kararını da protesto ettiler.

İtalya'da

24 Ekim'de İtalyan'ın Berlusconi hükümetine karşı, yeni emeklilik yasasını protesto eylemleri yapıldı. İki milyona yakın çalışanın katıldığı genel grevde trenler, uçaklar, fabrikalar, bankalar ve okullar çalışmadı.

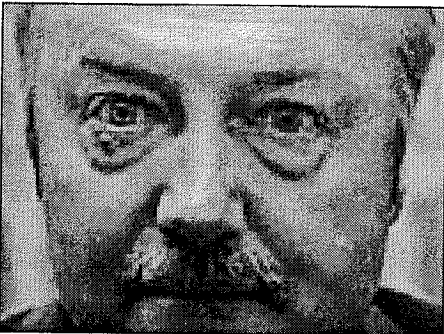
Berlusconi hükümeti yeni emeklilik yasası ile 35 yılını dolduranların emekli

olma hakkını 40 yıla çıkararak çalışanların erken emekliye çıkmasını ortadan kıldırdı. 24 Ekim Cuma günü Roma, Milan, Turin, Naples ve diğer şehirlerde sokaklara dökülen halk İtalyan hükümetinin bu saldırısını protesto ettiler. Greve giden çalışanlar hükümetin bu konuda geri adım atmaması durumunda eylemlerine devam edeceklerini açıkladılar.

GEORGE GALLOWAY
İNGİLTERE LABOUR
PARTİSİNDEN ATILDI

İngiltere'de Irak'a karşı savaş konusunda sürekli muhalefet gösteren ve savaşa karşı koalisyon hareketinde aktif olarak yer alan Glasgow milletvekili George Galloway Parti Disiplin Kurulu'na sevk edilerek göstermelik gerekçelerle Parti'den atıldı. Disiplin Kurulu'na gitmeden önce gazetecilere konuşan Galloway bu duruşmanın "Kanguru

Mahkemesi'ne" benzeterek kararın önceden belirlendiğini söyledi. Tony Blair'in siyasetine karşı duruş sergileyen ve askeri tersanelerde çalışanlara savaşa karşı duruş sergilemelerini söyleyen Galloway vatan haini ilan edildi. Galloway aynı zamanda Irak'a karşı savaşın haksız savaş olduğunu, İngiliz askerlerine savaşmama çağrısında bulunduğu gerekçe gösterilerek Parti'den atıldı. Bağımsız olarak milletvekilliğine devam edip etmeyeceğini

savaşa karşı koalisyon hareketine danışarak belirleyecek. Glasgow'da büyük bir desteği olan Galloway, milletvekilliğinden istifa ederek tekrardan seçimi kazanma yoluna giderek Blair hükümetinin halktan ne kadar kopuk olduğunu da ispatını verebilir.

AMERİKA'DA
YAŞLILARA
HİZMETTE
KESİNTİLER

Amerikan Senatosu yeni sağlık yasaları ile yaşlılara sağlanan hizmetleri kısmayı hedefliyor. Kongre'nin cumhuriyetçi liderleri yeni yasama ile evde bakıma muhtaç insanlara adını vermesi de vergi sistemi uygulamayı planlıyor. Bu vergi sistemine göre evlerinde bakıma muhtaç insanlar sağlık hizmetlerinin sağladığı hizmetin yizde bir buçukunu devlete ödemek zorunda bırakılacak. Hesaplara göre bu miktar ayda yirmi ile yirmibeş dolar arasında olacak. Yaşlı, yoksul ve bakıma muhtaç insanların devlet tarafından bu şekilde bir kenara itilmesi zeytin ABD'nin kendi yaşlı halkına karşı ne kadar acımasız olduğunu göstermektedir. Bu yaşlıları yaşlılar bakım evinde ve hastanede bakım altına almak yerine, hükümet, evlerde bakımı devreye sokarak bütçeden tasarruf sağlamayı hedefliyor. Yapılan incelemelere göre ABD yaşlı nüfusunun artacağı ve dolayısıyla yaşlı nüfusa bakım harcamalarının da şimdiden kontrol altına alınması gerektiği vurgulanıyor. Ancak bu yeni dolaylı "hastalık" vergisiyle ABD Senatosu açık sınırında olan yaşlıları ölüme terketmeyi planlıyor.

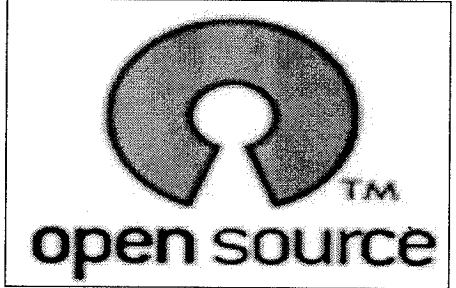
HERYERDE
AÇIK KAYNAK

Bilgisayar yazılımlarıyla başlayan ve daha sonra teknoloji ve bilimin diğer alanlarına sıçrayan açık kaynak felsefesi dünyanın her yerini sarıyor. İnternetin yayılması ile insanlar arasındaki iletişim ve bilgi paylaşımı hızla yayıldı. Bu bilgi paylaşımı öyle bir noktaya geldi ki dünyanın her yerinde değişik konularda sanal dünyada "toplumlar" oluştu. Bilgileri birbiriyle paylaşan bu toplum üyeleri insanlığın ilerlemesi için bilgi paylaşımını hızla devreye koydular. Bunlardan bir örnek olarak kolera hastalığının tedavisi için kullanılan metotla ilgili yeni gelişmeleri gösterebiliriz. Kolera tedavisinde en etkin metot yakın geçmişe kadar 2,000 dolarlık cihazlarla uygulanabiliyordu. Kolera tedavisinde yeni ve ucuz ama daha önce uygulanan sistem kadar etkili sistemlerin geliştirilmesinde "değişik alanlarda" kişilerin bilgilerine dayanarak ilerleme sağlanıyor. ThinkSyce adında bir grup d,nyanın çeşitli yerlerinden mühendisleri, akademisyenleri, tıp uzmanlarını ve daha bir dizi değişik alanlardaki uzmanları bir araya getirdi. Bunların kendi aralarında tartışması ve görüş alış veriş sonucunda uzmanlara gerek kalmayan ve herkesin kullanabileceği aynı zamanda bir dolar civarında üretime mal olan yeni tıp aletleri geliştirilerek insanlığın kolera gibi hastalıktan ölmesinin önünü kesmeyi sağlıyorlar. Açık Kaynak 1990ların başında hızla gelişerek Linux işletim sistemi gibi dünya çapında bir dizi uzmanların hayranlığını sağlayan bilgisayar yazılımları da insanlığa sunmuştur.

Yapılan tahminlere göre sadece bilgisayar yazılımlarında 65,000 civarında yazılım projesi Açık Kaynak metodu ile yürütülmektedir. Açık Kaynakta ortamında çalışanların 3 ana hedefi vardır.

Birincisi yapılan projenin parçası olma gururu. İkinci olarak projelerin baştan savma, kar amaçlı projeler yerine, kalite ve prestiji yüksek olan ürünler sağlamak. Üçüncü olarak da bilgiyi hizmetlerini artırma...

Açık Kaynak sadece tıpta ve bilgisayarı yazılımı ile sınırlı kalmıyor. NASA, Mars ulaşım misyonu için dünyanın dört bir yanındaki gönüllülerle internet üzerinden her türlü bilgiyi paylaşmayı

devreye soktu.

Görünen o ki Açık Kaynak'ın insanlık için bu olumlu yanını kullanmak isteyen kapitalist şirketler, aşırı kar uğruna insanlığı yine köle olarak tutmak için harekete geçiyorlar.

Yine Guantanamo,
yine işkence

ABD'nin, işgal ettiği çeşitli ülkelerde esir aldığı kişileri tuttuğu Guantanamo üssüyle ilgili işkence haberlerinin ardı arkası kesilmiyor. Son olarak, Küba'daki üste tutulan Avustralyalı David Hicks ve Memduh Habip'in yakınları, savaş esirlerine yapılan korkunç muameleyi anlatıyor. Yüzlerce esirin, hiçbir resmi suçlama olmadan 2 yıldan uzun bir süredir tutulduğu askeri üs, defalarca işkence ve intihar olaylarıyla gündeme gelmişti. Burada tutulduktan sonra serbest bırakılan az sayıda kişinin anlattıkları, esirlerin el ve ayaklarının zincirlendiğini, metal çubuklarla dövüldüklerini, günlerce küçük ve soğuk odalarda tutulduklarını gösteriyor. David Hicks ve Memduh Habip'in avukatı Richard Bourke, işkence aktarımlarına yenilerini ekledi. Avukat, esirlerin bayılana kadar güneş altında tutulduklarını, kimi zaman da plastik mermilerle vurulduklarını açıkladı. Müvekkilinin ifadesinin de işkence ile alındığını belirten Bourke, üste yaşanan

intihar girişimlerinin de, burada yaşananların açık göstergeleri olduğunu belirtti ve BM İşkence ile Mücadele Komitesi'nin harekete geçmesini istedi. David Hicks'in babası Terry Hicks de, oğlunun işkence gördüğünü duyduğunda üzüldüğünü ama şaşırmadığını belirterek, "Avukatın açıklamaları oğlumla ilgili kaygılarımı doğruladı" dedi. Terry Hicks, "Biz ABD'nin tutukluları uyutmamak için farklı işkenceler uyguladığını biliyorduk, şimdi bu yöntemlerin neler olduğunu da biliyoruz" diye konuştu. Uluslararası kuruluşlar, Guantanamo'da tutulan esirlerin hukuki durumlarının açıklığa kavuşturulması için ABD üzerinde baskı kurmaya çalışıyor. Ancak, Amerikan yönetiminin, esirler için Cenevre Sözleşmesi'ndeki "savaş esiri" statüsünü kabul etmemesi nedeniyle, bu girişimler sonuçsuz kalıyor. ABD, toplama kampına kapattığı yüzlerce kişiye "yasadışı savaşçı" adlı

NELER OLUYOR NELER...

İSPANYA'DA

Akıncı İspanya'da seçimlere...daha doğrusu referandumda TC tarafından yapılan karışmaların durdurulmasını istedi. TC başbakanıyla atıştı.

LEFKOŞA'DA

Özker Özgür eskiden CTP'nin oyuna getirildiğini yazdı. Denktaş ve TC çözüm taraftarı görünürken, Eroğlu çözüme karşı görünürmüş, CTP de Denktaş Partisi (DP) ile birlikte hareket etmiş. Ve kazıklanmış.

Talat Akıncı'nın İspanya'daki tavrını doğru bulmadı. "Çözümü desekleyen" bir TC başbakanına karşı böyle bir tavrı onaylamadı.

CTP gene kazıklanacak anlaşılan...

İyi ama Özker Hoca'nın unuttuğu bir şey var. Kazıklanmak mümkün de, bir de partilerin siyasetleri diye bir şey var. Hani Karl Marx denilen adama göre sınıf siyaseti olan bir siyaset. Gerek Özker Hoca döneminde, gerekse bugün Talat döneminde CTP üst yönetiminin burjuva kuyrukçusu siyasetinin hiç mi yeri yoktu bu kazıklanma olayında?

Haçana bir kazıklanacan?

Boş verin kaziği ve psikolojik harbi. Kitle değil ya bu. Koskoca parti. Sorun siyasette. Siyaset de, sınıf siyasetidir. Esas kaziği işçiler yedi. Kaziği atan da CTP!

PROTOKOL

CTP'ye büyük zarar veren tek liste kavgası protokolla durduruldu. Taa ki birileri televizyondan protokol işletilmiyor deyinceye kadar CTP protokol için bir tek toplantı bile yapmadı. Ne zaman ki televizyondan protokolün işletilmediği, ve de hatta Talat tarafından protokola ters olarak UBP ile CTP koalisyonu lafları edildiği duyuruldu, ertesi gün protokol partileri toplandı. Protokol tekrarlandı. Ve yine protokol çerçevesinde yapılacak birlikte eylemlilik uykuya yatırıldı.

Demek ki protokolu hayata geçirmek için televizyonda konuşmak gerekli. BDH ve ÇABP'ye duyurulur.

Ortak ve büyük mitingler düzenlemek için protokol partilerinin toplanması çağırısı, barış ateşlerini ülkenin dört bir yanında yakmaya başlamak için protokol partilerinin bir araya gelmesi çağırısını televizyonda yapmak zorundasınız. Yoksa daha çok beklersiniz!

SAĞCILARIN PROTOKOLU

Ferdi yoldaşın ellerine sağlık. Sağcılarımızın çözüm ve barış taraftarlarına ABD ile birlikte iş yaptıklarını söyleyen Lefke belediye başkanının ABD ile iş yapıp bir de çözüm taraftarı tavrı takınmasını iyi teşhir etti.

Protokol derdi olan tek çözüm ve barış taraftarları değil anlaşılan. Sağcılarda da var bu problem.

Üzüldük!

Hele hele Volkan baş yazarı Sabahattin İsmail'in çok basitçe teşhir olacak yalancılığa baş vurma bizi daha da üzdü! Ne hallere düştü bizim sağcılarımız!

Sabahattin "tech4peace" sitesine girmiş. Örgüt şemasını almış. Bu şemayı aldığı duyurunca "tech4peace" hemen siteyi kapatmış. Okur okumaz baktık. Yok öyle bir şey. Gir siteye, bul örgüt şemasını. Yalan olurda bu kadar kolay ispatlanacak yalan laf etmek olmaz. İnternet çağında olduğumuzu unutmuş

S.İsmail herhalde.

"Bu sitenin iç işlerimize karışmak için CIA tarafından kurulduğunu biz de duyduk. İyi ama biz Denktaş'ın İngiliz ve Amerikan ajanı olduğunu da duyduk. Bosna'da İzzetbegoviç'in NATO'yu devreye sokmak için kendi halkının üstüne Pazar yerinde bomba attırdığını, Denktaş'ın da Kıbrıslı Türlerin ölmesini garantilediğini duyduk. Evren paşa darbe yaptığında Amerikan başkanının bizim çocuklar başardı dediğini duyduk. Milyonlarla sayılan rüşvetleri duyduk. İsviçre bankalarını duyduk. İME, NATO önünde el pençe divan olmaları duyduk. Neler neler duyduk. Milyarlarca doların iç edilişini duyduk.

S.İsmail'in kulaklar İnönü paşanın kulakları gibi. İstedğini hemen duyuyor. İstemediğini duymaz.

KOMÜNİSTLER BİLE AB'CI

Denktaş Zonguldak'ta demiş ki, bizi altetmek için komünistler bile AB'ci oldu.

İyi valla. Kaç kere diyeceğiz aynası iştir kişinin lafa bakılmaz!

Emperyalizme karşı savaşımlarla iş başı yapmaya hazırız. Yalan laftan vaz geçin iş yapın.

Anlayana sivri sinek saz, anlamayana davul zurna az.

Birileri ne demiş? ABD kağıttan kaplandır demiş. Biz de bir ilave yapalım. AB ve ABD davuldur. Çalarken güçlü vur. Patlasın!

DENKTAŞ'A SUİKAST

ABD ve İsrail ajanlarının Denktaş'a karşı suikast girişimleri lafı dolaşıyor ortada?

Anlaşılmaz bir şey. Daha geçenlerde ellerinde olan bir adamı, kalbi yetmedi diye kolayca yok edebilecekleri bir adamı suikastla öldürme derdine düşmüşler? Akıl almaz bir şey!

Ama olmaz bir şey değil. Panama'nın başına getirdikdikleri CIA ajanı şimdi Amerikan hapishanelerinde. CIA ajanı Saddam'ı didik didik arıyorlar. Kendi kurdukları Al Kaide'nin peşine düştüler. Zavallı İran şahını devirdiler. Örnek çok.

Ama şu iyi bilinsin. Barış ve çözüm taraftarları sadece kendilerine yapılacak suikastlara karşı değildir. Denktaş'a karşı böyle bir girişim ilk başta barış ve çözüm çabalarına karşı bir provokasyon anlamına gelir. Durum bu olmasa bile, herhangi bir kişiye karşı suikast kabul edilemez.

Böyle bir girişim varsa Amerikan ve İsrail ajanları tüm barış ve demokrasi taraftarlarını karşılarında bulacaklarını bilsinler. Kıbrıs'ı, insanların öldürülmediği bir ülke haline getirmek istiyoruz. İnsan öldürme ahlaksızlığını Kıbrıs'a taşıyanlardan nefret ettiğimiz bilinmelidir. Suikastlar düzenliyerek insanlığa karşı suç işleyenler, insanlık düşmanı suçtan yargılanmalıdır. Referandum sonrası iktidara gelecek olan Kıbrıslı Türkler gereğini yapar! Bu laflar doğruysa ABD ve İsrail'e ve ülkemizde suikast planları yapan tüm ülke ve kişilere duyurulur! İnsan düşmanlığından vaz geçiniz! Kıbrıslıların sizleri er veya geç, ama kesin kes cezalandıracağı konusunda zerre kadar şüpheniz olmasın.

REFERANDUMA MÜDAHALE

Malum olduğu üzere, Kıbrıslı Türklerin iradelerine müdahale faaliyetleri Türkiye'den taşınan göçmenler üzerinden ve yıllardan beri sürmektedir. Cenevre anlaşmalarına da karşı olan bu

gelişmeye karşı YBH'lı yoldaşlar uluslararası hukuk üzerinden hak arama kavgasını başlatmıştı.

Gel gelelim, bugün masada olan Annan Planı yıllardan beri Kuzey Kıbrıs'a yerleşmiş olan, ve büyük çoğunluğu Kürt kökenli olan bu göçmenlerin, Kıbrıslılar'la evli olanlar, Kıbrıs'ta doğup büyüyenler dışında 45.000'ine de vatandaşlık hakkı vermektedir. Yani onların hemen hemen tümünün vatandaşlığını kabul etmektedir. Geriye kalan, ve son dönemde gelen birkaç bin göçmenin de geri dönmeleri için 10.000 euro civarında bir katkıyı ön görmektedir. Bunu vatandaşlık hakkını kullanmak yerine geri dönmek isteyenlere de sunmaktadır-tabii biz Türkiyeli göçmenlerden vatandaşlık hakkı kazanacakların bu öneriyi kabulleneceğini sanmıyoruz. Bu sıralarda Türk ve Kürt vatandaşların Avrupa'ya ulaşmak için neleri ve ne kadar büyük harcamaları göze aldığı bilinirken, onların 10.000 euro için Avrupa'ya kolayca gitme hakkını tepmelerini beklemek biraz saflık olacaktır.

Bu şartlarda, ve Türkiyeli göçmenler saflarında siyasi bilinç gelişmesi değil de, bizzat kendi çıkarlarına olduğu için barış ve çözüm taraftarı siyasetin zemin kazanmasıyla da, barış ve çözüm taraftarı partiler son seçimlerdeki seçim listesini, son seçimlerden sonra 18 yaşına ulaşan vatandaşları da katarak seçime, yani referandumu gidilmesini kabullendiler. Bu şartlarda seçimin, referandumun kazanılması kesindir. Sivil giysili subaylar ve elçilik çalışanlarının göçmenlerin köylerinde attıkları turlar boşa çabadır. Türkiyeli göçmenlere Annan Planı üzerinden elde edecekleri çıkarlar anlatılırsa, göçmenler oylarını kesin bir şekilde çözüm ve barış taraftarlarına yöneltecektir.

Eğer onlar seçimde çözüm ve barış taraftarlarının seçimi kazanması halinde hemen ertesi gün Kıbrıs'tan kovulmakla korkutuluyorlarsa, seçim ve çözüm taraftarları onlara şunu duyurmakta zerre kadar tereddüt etmemelidirler. Atılanızda geri gelebileceksiniz. Biz sizi geri getireceğiz! Ama bu sizlerin kıbrıs vatandaşı olmanız için son şanstır. Bu seçimleri, referandumu kaybedersek, sizin vatandaşlığınızı savunma imkanımız kalmayacaktır! YBH ile birlikte uluslararası mahkemelere gitmekten, sizlerin vatandaşlığına son vermekten başka şansımız kalmayacaktır. Ve bunu da yaparız!

Gel gelelim, şimdi yeni bir müdahaleyle karşı karşıyayız. Yeni vatandaşlıklar. İş burada da kalmayacağına benzer. Kıbrıs dışından taşıma oylar da devreye girmek üzere.

Yeni vatandaşlıklara karşı çözüm ve barış taraftarı partiler mahkemelere başvurdu. Dışarıdan oy taşımalarına karşı ise çözüm ve barış taraftarı saflarda da dışarıdan oy taşıma hazırlıkları başladı.

Görülen o ki, bu iki alanda da Yüksek Seçim Kurulu KKTC hukukuna ters bir durum bulmayacak???

Biz olayın barış ve çözüm taraftarları tarafından ne anlama geldiğini ele almadan, yeni vatandaş yapılanlara birşey hatırlatalım. Anlaşma sonrası Türkiye'ye geri dönerseniz 10.000 euro alacaksınız. Çözüm karşıtları oy'unuz için kaç para teklif ediyor? Çözüm olmazsa bu parayı alamazsınız, unutmayın!

REFERANDUMA MÜDAHALE-NE YAPMALI?

Yurt içinde,YSK karar alma aşamasına doğru giderken, YSK üzerinde kitle baskısı oluşturulmalı. YSK binası önünde

kitlesel eylemler düzenlenmeli.

Yurt dışında vatandaş olanlar arasında, Kıbrıs'ta seçimlere müdahale etmek için oy taşınması kampanyasına karşı çıkmaları için propaganda yapılmalı-aynı zamanda da barış ve çözüm taraftarlarının da oy taşıma hazırlığı.

Fakat ve esas olarak daha öncede değindiğimiz hazırlıklar yapılmalıdır.

Yani her sandık başında örgütlü halk kitleleri oluşturulmalı. Bu kitlelerin elinde son seçimlerdeki seçmen listesi ve o günden bugüne 18 yaşına ulaşmış olan ve Kıbrıs'ta yaşayanların listesi olmalı. Bu listede olmayan hiçkimsenin oy kullanmasına müsaade edilmemeli.

Bu yaklaşımın tehlikeleri yok mu?

Var tabii ki. Polis ve askerın seçim gözlemciliği yapacak bu kitlelerin, çözüm ve barış taraftarı vatandaşların görevlerini yapmalarını zorla önlemekten tutunuz da, seçim-referandumu müdahale taraftarı, barış ve çözüm karşıtı sağcı, faşist kesimin polis -asker seyrederken saldırarak, yine zorla vatandaşların seçim gözlemciliği görevini yerine getirmelerini önlemeleri de söz konusu.

Gel gelelim biz görevimizi yaparsak, yani son listede olmayan, yeni listeye 18 yaşına vardıkları için katılmayan, yani yeni vatandaşlıklar üzerinden, dışarıdan taşıma üzerinden oy kullanmaya kalkanları önlemek için iş başı yapmamıza rağmen, bize zorla bu dayatılırsa, seçimin ertesi gün tüm Kıbrıs'ta süresiz genel grev, sadece işçi ve memurların değil, esnaf, zanaatkar, çiftçi ve işverenlerin de katıldığı bir süresiz genel greve hazır olur, seçim ve demokrasi ayaklarına yatıp da demokrasiyi hiçe sayan çözüm ve barış karşıtı güçlere demokrasi dışında bu ülkeyi yönetmenin imkansızlığını kavratırız.

Tabii ki bu şartlarda ve barış ve çözüm taraftarlarının seçimleri kaybetmesi şartlarında tüm bunlara rağmen seçilmiş olan tüm vekillerimiz de seçim sonuçlarını kabullenmeyerek, meclise katılmayarak, süresiz genel grevde yer alarak, demokrasi dışında bu ülkenin yönetilemeyeceğini bu çözüm ve barış karşıtlarına kesin bir şekilde ispatlarlar.

Eğer çözüm ve barış taraftarları tüm bunları yapmaya hazır olduklarını pratikte kanıtlayamazlarsa, çözüm ve barış karşıtları hem yeni vatandaşlarla, hem eski vatandaşlara korku salarak, hem toprak ve iş dağıtarak, hem de dışarıdan oy taşıyarak bu seçimleri demokratik olmaktan çıkaracaklardır. Seçimler en iyi haliyle bile yeterince demokratik olmaktan uzaktır. Tüm bunlar da bardağı taşıracı son olacaktır. Fakat eğer biz çözüm ve barış taraftarları olarak hem sandık başlarında gözlemci olarak tüm vatandaşları örgütlersek, hem de seçimler kaybedildiğinde gerek mecliste gerekse hayatın tüm alanlarında süresiz genel greve hazır olursak, çözüm ve barış karşıtlarının hareket serbestisi azalacaktır.

Bu işin başka yolu da yoktur.

Hem mahkemelere, hem de YSK'ya müracaatlar, hem de dıştan oy taşımalar, yukarıda değindiklerimiz yapılmamış, bunlar örgütlenmemiş palavradan ibaret kalacaktır. Demokrasi, referandumumuz ayaklar altına alınacaktır. Bize de seyretmek kalacaktır.

Bunu kabullenemeyiz.

KUMAŞIMIZ FARKLI

Devrim Kızıl

Bir zamanlar neydik yahu...
Sokaklarda, tarlalarda, fabrikalarda,
dünyanın dört bir yanında bağımsızlık,
devrim ve sosyalizm mücadelesi tüm
hızıyla sürüyordu.

Eski hızda olmasa da hala sürüyor.
Ama bu yazıda vurgulanmak istenen
konu bu değil.

Dünyanın dört yanında devrimci
güçler, 1990 yenilgisinin olumsuz etki-
lerine, dünyayı iyice etkisine alan
emperyalist vahşete rağmen savaşıyor-
lar.

Derdimiz, küçük burjuvazinin kay-
paklığı...

Neyse, devam edelim...
Bir zamanlar neydik yahu...
Ortalık sosyalistten geçilmezdi.
Küçük burjuvazinin sınıfsal karakteri
malumdur.

Rüzgara göre yönünü ayarlar.
Güç neredeyse o da oradadır.
Güçlü kimse onun yanındadır.
Sabun gibidir vesselam...

Kayar gider...
Karman çorman adamdır kısaçası.
1990 yenilgisinden bahsettik.

Sovyetler, Stalin Yoldaş'ın ölümün-
den sonra partiyi ele geçiren revizyon-
istlerin çabaları sonucunda en sonunda
yıkıldı.

Dünyanın ilk sosyalist ülkesi tarih
sahnesinden çekildi.

Revizyonist de olsa, Stalin son-
rasının Sovyetler'i, sonuçta bir güç den-
gesiydi.

Örneğin ABD istediği gibi rahatça at
koşturamazdı.

Türkiye solu için ise dünya çapında-
ki bu yenilginin öncesi var.

12 Eylül askeri faşist cun-
tası!

Askeri faşist cunta ile halkın
yaşadığı yıkım ortada.

Katledilenler, işkenceler,
dolup taşan cezaevleri,
idamlar, sürgünler, tecavüzler
ve bin türlü insanlık dışı faşist
yöntemler, tezahürler...

Uzun uzadıya anlatmaya
gerek yok.

Ama en önemlisi siyasi are-
nadan çekilen yapılar...

Ricat, yığınlık, halka
küskünlük, teslimiyet...

Büyük bir yenilgi, büyük bir
yıkım...

12 Eylül, Türkiye solunun üzerinden
bir silindir gibi geçti.

Peki bu yenilgiden sonra neler oldu?

Bir kısım yapı devrimci mücadeleyi
sürdürmeye devam etti.

Diğerleri ise düzene ayak uydurmak,
burjuvazi ile uzlaşmak, iyi geçinmek için
birbiri ile yarıştı.

Yani burjuvaziye, emperyalizme
beyaz bayrağı salladılar.

Tekrar toparlanmaya, mücadeleyi
yükseltmeye çalışan sola karşı da,
"sol"dan "eleştirileri", devrimci geli-
şmenin önünün alınması için gereken
tüm çaba ve tedbirleri, yine ve yine
utanmadan sol adına gösterdiler.

Tüm bunların ardından Sovyetler de
yıkılınca meydan bu adamlara kaldı.

Bu dönemlere, bu kaypaklara, bu yıl-
gın ve teslimiyetçilere kaldı meydan.

Dün Filistin'deki El-Fetih kampların-
da gerilla eğitimi görenler,

Mangalda kül bırakmayanlar,
Özal'ların, Evren'lerin, Çiller'lerin baş
adamları oldular...

Baş MGK'cı kesildiler.

Küreselleşme, IMF'ci, AB'ci, ABD'ci
oldular.

Eskiden Marksizm konusunda man-
galda kül bırakmayanlar,

Şimdi de emperyalizmin güzelliğini
savunmada mangalda kül mül bırak-
madılar.

Savurdular attılar külleri...

Aslında savurdular kül de değildi...

Savurdular, insanlıkları, onurları,
namuslarıydı...

Bugün sosyalizme saldıranın yol-
larından birinin Stalin'e saldırmak
olduğunu iyi kavrayanlar, işe burdan
başladılar.

Bu arkadaşlarımız gelişmeleri, o
meşhur dünya konjonktürünü, teknolojik

gelişmeleri çok iyi takip ettikleri için, yeni
yeni tespitlerde, keşiflerde bulundular.

Sosyalist mücadele ağır bir yenilgi
aldı ya,

Rüzgar da artık başka yönden esiyor
ya,

Nasıl olur da devrimci mücadelenin,
işçi sınıfı mücadelesinin önünü keseriz
diye hindi gibi düşündüler,

Ve karar verdiler ki, gelişen teknolo-
jiyi (ki bu saldırının sadece bir ayağıdır)

bahane ederek işçi sınıfının artık tarih
sahnesinden çekilmeye başladığını,
görevini tamamladığını, hatta işçi
sınıfının artık kalmadığını iddia etmelil-
er!

Böylesi iddialar da olmasa, böylesi
zıvalarla, yalanlarla insanları etkilem-
eye çalışmasalar maazallah işçi sınıfı
bunları yer yutar diye korkudan tir tir
titrediler.

Zavallılar!

Korkan neler yapmaz!

Milyarlarca aç insanın varlığı, Avrupa
burjuvazisinin parfüm masrafının tüm
Afrika'yı doyuracak bir paraya tekabül
etmesi, saatlerce çalışıp karşılığında
boğazına bile yetmeyecek bir para
kazanmış işçilerin, emekçilerin durumu
bile bu utanmaz yalancılara "emek-ser-
maye ilişkisi bitmiştir" saçmalığını
savunmalarını engelleyemedi.

Biz farkında olmadan komünizm mi
geldi yahu?

Bu efendiler evlerinde çalıştırdıkları
hizmetçilere, onurlarını satarak aldıkları
lüks villalarının bahçevanlarına baksın-
lar!

Gözlerinin önünde işçiler!

Borazanlığını, yalakalığını yaptıkları
fabrikatörlerin, işçi yiyip para kusan
hırsız burjuvaların fabrikalarına göz

ist bir Türkiye'de değil, emperyalizme
bağımlı, yeni-sömürge kapitalist bir
Türkiye'dedir.

Bir de bu "tezler" demokratik, ilerici-
lik çağdaşlık adına savunuluyor ya, işin
komik yanı bu.

Bu adamların demokrasisi, burjuva
demokrasisinin ötesine geçemez.
İlerisini, halk demokrasisini, doğrudan
demokrasiyi, devrimci demokrasiyi
hayal bile edemezler.

Ezenin, ezilenin, sömürünün
olmadığı bir dünyayı, bir ülkeyi hayal
dahi edemezler.

Bu arkadaşlar sanıyorlar ki, gerici
AB'ye "geri kalmış" (dikkat ediniz, geri
bıraktırmış değil, bunlara göre ülkeler
beceriksizliklerinden dolayı geri kalır,
geri bırakılmıyolar, çünkü emperyal-
izm cicidir) ülkeler girince herşey
düzlüğe çıkacak.

İşçilere de bunun propagandasını
yaparak, devrimden soğutuyorlar.

Türkiye'de sınıf bilincine tam eriş-
memiş işçilerin dillerinden AB isteminin
duyulmaya başlaması, burjuvazinin
desteğini almış bu efendilerin
çabalarının da kısmen de olsa bir sonu-
cudur.

Bu arkadaşların küreselleşmeye,
küresel sömürüye, emperyalizmin
azgınlığına, kudumşuluğuna verdikleri
isim de, insanların bir arada mutlu,
huzurlu, refah içinde yaşama projesi...

Gözü dönmüş emperyalizmin, Yeni
Dünya Düzeni'nin geldiği hale bakın!...

İrak'ta petrol, stratejik çıkarlar uğruna
öldürülen onbinler midir mutlu, refah
içinde yaşama projesi?!!

Dünyanın dört yanında kontra-dar-
belere, ABD'nin, AB'nin
operasyonlarıyla öldürülen,
sakat bırakılan, köleleştirilen
yüzbinler midir mutlu, refah
içinde yaşama projesi?!!

Kıbrıs'ta daha dün diyebile-
ceğimiz bir zaman önce, halk-
ların birbirine kırdırılması ile
adanın yeniden paylaşılması
midir mutlu, refah içinde yaşa-
ma projesi?!!

F tipi tabutluklar midir mutlu,
refah içinde yaşama projesi?!!

Filistin'de 3 yaşındaki
çocuğun alınının ortasından
vurulması midir mutlu, refah
içinde yaşama projesi?!!

Sermayenin dört koldan işçi sınıfı ve
köylülük üzerine saldırıya geçtiği, daha
okula gitmeyen çocukların günde 15
saat köle gibi çalıştırılması, halkların
sıkıp suyunun çıkarılması midir mutlu,
refah içinde yaşama projesi?!!

Siz burjuva ideologların açık açık
savunduğu gibi, Türkiye'nin ekonomisi-
ni, herşeyini yerli işbirlikçilerin de
yardımıyla yöneten, halkı kendine kul
köle eden, işçinin, köylünün, memurun,
gençliğin anasını ağlatan IMF, Türkiye'yi
hırsızlardan korumak için mi var?

İşte, bu rezillikleri güzellik diye
savunabilenler de var dünyada.

Ama ne kadar çabalarlarsa çabal-
asınlar,

Tarihimiz ve bilimimiz bize gösteriyor
ki, gelecek işçi sınıfının ellerinde şekil-
lenecek!

Bu tip zirzopların ahmaklıkları kar-
etmeyecek, prim toplayamayacak o
zaman.

Bu dünyada ezen ezilen, sömüren
sömürülen ilişkisi oldukça,

Bu dünyada zengin bir azınlığın yok-
sul çoğunluk üzerinde diktatörlüğü
sürdüğü,

Yani son tahlilde, bazılarının iddia
ettiğinin tersine, işçi sınıfı, artı-değer ve
burjuvazi ile proletarya arasındaki
uzlaşmaz ilişki devam ettikçe,

Biz komünistler, sınıfsız, sömürsüz
bir dünya kurmak için mücadeleye
devam edeceğiz.

Pek bilgili, pek demokrat, pek aydın
burjuva ideologları bu işten hoşnut
olsalar da, olmasalar da,
Mücadelemiz sürecektir...

Çünkü biz farklı kumaştan dokun-
duk!

Bu böyle biline!

Bu arkadaşlarımız gelişmeleri, o
meşhur dünya konjonktürünü, teknolojik

gelişmeleri çok iyi takip ettikleri için, yeni
yeni tespitlerde, keşiflerde bulundular.

Sosyalist mücadele ağır bir yenilgi
aldı ya,

Rüzgar da artık başka yönden esiyor
ya,

Nasıl olur da devrimci mücadelenin,
işçi sınıfı mücadelesinin önünü keseriz
diye hindi gibi düşündüler,

Ve karar verdiler ki, gelişen teknolo-
jiyi (ki bu saldırının sadece bir ayağıdır)

bahane ederek işçi sınıfının artık tarih
sahnesinden çekilmeye başladığını,
görevini tamamladığını, hatta işçi
sınıfının artık kalmadığını iddia etmelil-
er!

Böylesi iddialar da olmasa, böylesi
zıvalarla, yalanlarla insanları etkilem-
eye çalışmasalar maazallah işçi sınıfı
bunları yer yutar diye korkudan tir tir
titrediler.

Zavallılar!

Korkan neler yapmaz!

Milyarlarca aç insanın varlığı, Avrupa
burjuvazisinin parfüm masrafının tüm
Afrika'yı doyuracak bir paraya tekabül
etmesi, saatlerce çalışıp karşılığında
boğazına bile yetmeyecek bir para
kazanmış işçilerin, emekçilerin durumu
bile bu utanmaz yalancılara "emek-ser-
maye ilişkisi bitmiştir" saçmalığını
savunmalarını engelleyemedi.

Biz farkında olmadan komünizm mi
geldi yahu?

Bu efendiler evlerinde çalıştırdıkları
hizmetçilere, onurlarını satarak aldıkları
lüks villalarının bahçevanlarına baksın-
lar!

Gözlerinin önünde işçiler!

Borazanlığını, yalakalığını yaptıkları
fabrikatörlerin, işçi yiyip para kusan
hırsız burjuvaların fabrikalarına göz

Parka

Ziya Çelik

TİK TAK...

Su sıralar durup durup saatime bakıyorum...
Sık sık kulağıma dayayıp o "Tik Tak" seslerini
dinliyorum...

Zaman durmuyor...
Bazen dursun diye saatimi durduruyorum...

Sonra saçmaladığımı anlayıp tekrar "tik tak"ları
dinlemeye başlıyorum...

Seçimler yaklaşıyor...

Her zaman dedik, bu seçimler sıradan bir mil-
letvekili seçimi değildir, bu seçimler bir referan-
dumdur diye...

Yani, parlamentoya girip nutukların çekilmeye-
ceği, hükümetçilik oynanmayacağı bir seçim.

Halkın istediği olan birlikte mücadeleyi hayata
geçiren tek parti BDH, bunun bilincinde giriyor
seçimlere.

Örneğin Akıncı, İzcan ve Mehmet
Süleymanoğlu sonuncu sırada adaylıklarını
koyuyorlar.

Her zaman havaya atılan boş laflarla değil,
pratikte ispatlıyorlar koltuk hırsında olmadık-
larını...

Bravo...

Tarih gösterir kim haklı kim değil...

Malum, zaman işliyor...

Sesler geliyor sokaklardan...

Tik tak, tik tak...

Hırs dedim de aklıma geldi;

Seçimler geliyor ya,

TC-Denktaş saltanatından beslenenler, ve bu
beslenenlerin beslemeleri herhalde karabasanlar
görüyorlar.

Eh, nasıl görmesinler...

Mammaları tehlikeye girecek.

Önce Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk gençlerin
ara bölgedeki eylemlerini provoke etmeye
çalıştılar.

Peşine, ülkücü faşistler Afrika gazetesini kuşat-
tılar, küfürler, hakaretler ve tehditlerle dolu bildiri-
lerini okudular, saydılar, sövdüler, gittiler.

Faşistlerin gazetesi Volkan'ın da kaleminden
kan damlıyor maşallah...

Bunun ardından da CTP binasının kapısı, BDH
Merkezi'nin de ışıklı tabelası kırıldı.

En son da Yeniçağ gazetesi çalışanı Murat
Kanatlı, yine faşistlerin düzenlediği bir eylemi
görüntülerken darp edildi.

Olayların içinde yaşamadan, uzaktan
bakıldığında "ne var bunda", "O kadar ciddi olay-
lar değil" diye görülebilir.

Ancak son süreç gözlemlendiğinde bu tür
saldırıların faşistlerin ısınma turları olduğu, bu tür
saldırıların daha da şiddetlenerek gelişeceği
öngörülebilir.

Bu olasıdır...

Malum, zaman işliyor...

Sesler geliyor sokaklardan...

Tik tak, tik tak...

Peki bu "tik tak" sesleri nereye gidecek, ne ola-
cak?

Bizler, bu seçimlere müdahalelere müdahale
edeceğiz.

Kanunsuz vatandaşlıklar, asker etkisi gibi karşı
gelişmelere sessiz kalmayacağız.

Bile bile de lades demeyeceğiz.

Yani, nüfus ladesinin değiştirildiği, hile, hurda
yoluyla seçimlerde muhalefeti yenilgiye göz göre
göre sürüklenme durumuna karşı, halkın mücade-
lesini daha da yükselteceğiz.

Dedik ya, bile lades demeyeceğiz.

Eğer seçimlerden zafere çıkılırsa, Annan
Planı'nın imzalanması için uğraşacağız.

Halk o zaman birleşik, örgütlü gücün ve bu
güçle verilen mücadelenin anlamını, kuvvetini
daha net görecekler.

Ola ki, başımızdaki emperyalistler yüzünden
yine ve yine irademiz yok sayıldı, bu anlaşma
imzalanmadı, imzalatılmadı;

İşte o zaman emperyalizmin defedilmesi için
birlikte mücadeleye hız verilmelidir.

Burjuva-emperyalist bir reform için oluşturulan
birlik, emperyalizmin bu adadan defedilmesine
dönüştürülmelidir.

Tüm halkımız, devrimciler, yurtseverler,
Türkiye-İngiltere-Yunanistan işçi-emekçileri ve
devrimcileri ile emperyalizme karşı mücadele ver-
ilmelidir.

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti hay-
ata geçirilmelidir.

Bu, reform mücadelesi başarıya ulaşsa da
ulaşmasa da yapılacaktır.

Malum, zaman işliyor...

Sesler geliyor sokaklardan...

Tik tak, tik tak...

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

EKİM DEVRİMİ SÜRECEKTİR

Büyük Ekim devriminin 86. yıldönümünü yaşadığımız bu günlerde milyonlarca insan Dünyamızın ve insanlığın geleceğinden endişe duymaktadır. Milyonlarca insan gelecekte ümitsiz, yaşamdan ümitsiz ve karamsar.

Kitlelerin bu kötümser ruh hali neden-siz mi? Elbette değil. Dünyanın her tarafı çözümlenemeyen sorunlarla boğuşuyor. Açlık, işsizlik bir yandan; deprem, fırtına, sel gibi doğal afetler bir yandan! Kitleler kendi beyinlerinde dahi kolaylıkla çözülebileceğini gördükleri sosyal sorunların sürekli çözümsüzlüğünü yaşamının hayal kırıklığını yaşamakta.

Günümüzün gelişmiş üretim, ulaşım ve iletişim teknolojilerine rağmen evsizlik, açlık, susuzluk ve güvenlikten yoksun yaşama gibi sorunların çözülmemesi anlaşılabilir mi?

Bir incir çekirdeğini bile dolduramayacak kadar intipüften sorunlar etrafında yapılan savaşlar, katliamlar anlaşılabilir mi?

Bunca masum insanın ve kaynakların boş yere heba olmasına rağmen anlaşmazlıkların çözülmemesi anlaşılabilir mi?

Ortaçağda kalması gereken kan davalarının şimdilerde devletler düzeyinde sürdürülmesi hangi akla sığar?

450 yıldır çözülemeyen Kıbrıs sorunu, Filistin sorunu, Keşmir sorunu ve daha nice sorunlar anlaşılır mıdır?

Anlaşıldır. Çünkü 20 yy. çok önemli bir sosyal deneyime tanıklık etmiştir. Bu deneyim Sosyalizm deneyimidir.

Lenin önderliğindeki Bolşevik partisi Ekim 1917'de Çarlık Rusya'sında iktidarı ele geçiren burjuvaziyi devirerek proleterya ve yoksul köylülüğün sosyalist iktidarını kurmuştur.

Lenin ve Stalin önderliğindeki Sovyet işçi sınıfı ve halkı insanlığın özlem duyduğu dünyanın nasıl olması gerektiğinin en güzel örneklerini verdiler.

Yüzyıllardan beri çarlık zulmü altında ezilen ve sürekli olarak hem Çarlık Rusyası ile hem de kendi aralarında savaşan orta Asya ulusları uyum içinde kardeşçe birarada yaşayabileceklerini kanıtladılar. Kimsenin işsiz ve açsız kalmadığı, her ailenin başını sokacak bir konuta sahip olduğu, her mahalleye, her sokağa ve her eve kadar yol, elektrik, su, kanalizasyon gibi en temel altyapı hizmetlerinin ulaştırılmasının hiç de zor bir iş olmadığını dünyanın gözleri önüne serdiler.

Enflasyonsuz, soygunsuz, skandal-sız bir toplum düzeninin yalnızca ütopya bir hayal olmadığını gerçekleştirebile-

ceğini kanıtladılar.

Kardeş kanının akmasını önlediler. Kültürde, sanatta, yaratıcılıkta örnek bir toplum yarattılar.

Bu gelişmeler, varlıkları başkalarının ezilmesine, sömürülmesine, açlığına ve sefaletine dayanan tüm dünya burjuvazisini korkuttu. Saltanatlarını korumak için işçilerin Sovyet iktidarına karşı içten ve dıştan saldırılar ve nihayet Sosyalist anayurdumuzu çökerterek emperyalist burjuvaziye teslim ettiler.

Bu saldırılarda ne yazık ki küçük burjuva aydınlar da olumsuz rol üstlendiler. Onlar büyük sermaye'nin borazanlığını yaparak, sosyalist rejimin insanları çalışmaya motive etmediğini, çünkü ek çabayı ödüllendirmediğini telkin ettiler. 'Hür' teşebbüsü savundular.

Halbuki çarpıcı gerçeklerin ortaya çıkması çok zaman almadı. SSCB yıkıldıktan sonra bu ülkede yaşayan uluslar arasında yine savaşlar, katliamlar başladı. Ekonomik düzen 'mafya' denilen ama aslında burjuva devletin üst düzey yöneticileri ile iç içe geçmiş soygun çetelerinin eline geçti. Evsizlik, işsizlik ve açlık başgösterdi.

Buna rağmen burjuva ideologlar bize kapitalizmin çalışması motive eden ve teşvik eden bir sistem olduğunu söylüyor.

Kapitalizm belki birkaç işçi aristokratını veya üst düzey bürokrati sermayeye hizmetlerinden dolayı motive edebilir. Ancak, yüzyıllardır işçileri sosyal güvencesiz, sigortasız çalıştıran da gene bu sistemdir. Kaçak işçi sömürsünü teşvik eden de gene bu sistemdir. Bir lokma ekmek için işçilere birbirlerinin boğazını sıktıran da gene bu sistemdir. Afrika'da, Asya'da, Latin Amerika'da milyonları aç, sefil yaşatan gene bu sistemdir. 6 milyarlık Dünya nüfusunun 3 milyarı, günde 16 saat çalışmalarına rağmen ayda 100 doların

altında kazanıyorsa gene bu sistem sayesinde. Hani nerede ekstra çabanın ödüllendirilmesi. Ödüllendirilen sadece sermaye sınıfına yapılan ek hizmetlerdir. Kimse üretimi artırdığı, kolaylaştırdığı, ciddi ve disiplinli çalıştığı için ödüllendirilmiyor. Tam tersine her gün milyonlarca işçinin alınteri gaspediliyor. Ücreti bile ödenmiyor.

'20. YY.'da yaşadığımız Ekim Devrimi ve sosyalizm deneyimi bize farklı, insanca, yaşanılabilir bir Dünya'nın mümkün olduğunu gösteriyor.

Ekim Devrimi bize Kapitalizmin kader olmadığını, kapitalist sömürüye ve soykırımına katlanmak zorunda olmadığını gösteriyor.

Ekim Devrimi bize, ayrıca, halkın gücü karşısında hiçbir gücün duramayacağını, hiçbir burjuva tehdit ve şantajın devrimin gerçekleşmesini önleyemeyeceğini de öğretiyor.

Halk bir kere güçlerini birleştirip şahlandı mı, bu gücün önünde ne mafya, ne Gladio, ne devletin yasa dışı gizli çeteleri, ne resmi kolluk güçleri ve ne de yabancı emperyalist devletlerin saldırgan orduları duramaz.

Kıbrıs'ta BMBP çatısı altında bir araya gelen muhalefetin oluşturduğu güç halkımızın kendine güvenini sağlamış mücadele azmini pekiştirmiştir. Bu deneyim Ekim Devrimi deneyimimizi doğrulamaktadır.

Tüm dünyada ezilen halklar hem kendi ülkelerinde hem de uluslar arası alanda emperyalist sermayeye karşı güçlerini birleştirmeden emperyalizmi yenemeyiz. Ama emperyalizmi yıkamamız mümkündür. Emekçilerin, işçi sınıfı önderliğinde birlik, mücadele ve dayanışması ile mümkündür.

Sosyalizm er veya geç Dünya'nın imdadına yetişecektir.

Ekim devrimi yeni devrimlerle sürecektir.

KOLAY GELSİN...

Canan Onurer

Bildiğin üzere bu yazı benim KSG'deki ikinci yazım olacak. Bu yazıyı yazmadan önce çok düşündüm, hatta yazamayacaktım ki, bir yoldaşım bana ilham verdi.

Neysel!

Aslında bu aralar yazacak çok şey var. Malum gündem yoğun...

BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı İspanya'daydı.

T.C Başbakanı Tayyip Erdoğan da.

İspanya'da Akıncı TC Başbakanı Erdoğan'la çatıştı.

Akıncı ada'ya dönünce, CTP-BG Genel Başkanı Mehmet Ali Talat Akıncı'nın tavrını beğenmediğini söyleyip, "yanlış yapıyorsun" dedi.

Sonra yoğun baskılar üzerine "NAZLI" CTP-BG, çözüm yanlısı partiler ile bir araya geldi; protokol tekrardan gözden geçirildi.

Daha bir çok gelişme...

Ama bunlar dışında bugünlerde benim kafamı meşgul eden başka bir konu var. Geçtiğimiz günlerde ülkemize gelen "Gazeteci-Yazar- Aydın..." Mehmet Altan bey de konferansta bu kafama takılan şeyi bolca dile getirdi; Değişen Kapitalizm ve onun yerine Bilgi Çağı/ Enformasyon Toplumu...

Malum üniversitede okuduğum bölümdeki ders-

lerimde de bu konuya sıkça rastlıyorum. Hergün, her derste hocalarım, artık zamanın değiştiğini, günümüzde kol emeğiyle hayatını kazanmaya çalışanların önemini yitirdiğini, onların yerini ise beyin gücüyle hayatını kazananların aldığını anlatıyorlar.

İşte bu noktada kafam karıştı?!

İlk önce Enformasyon Toplumu nedir?

Enformasyon toplumunda artık malların üretiminden çok, hizmetler sektörü önem kazanıyormuş. Yeni sınıf ortaya çıkmış; adı da bilgi sınıfı olmuş. Bilgi ve bilgiye dayalı koordinasyon daha da önem kazanıyormuş...

Yani bu "Büyük, Yüce Aydınlarımız" çağ atladığımızı, bilgi çağına geçtiğimizi, buna bağlı olarak da, kol emeğinin artık önemli olmadığını her fırsatta vurguluyorlar.

İşte burada duralım biraz...

Şu an dünyada en basit bir maddenin bile yapımında milyonlarca kol emeğini, kol gücünü kullanan işçiler görev alıyorsa bu nasıl bir önem kaybıdır?!

Yavaş yavaş anlamaya başlıyorum ben bu "aydınları".

Korkuyorlar işçilerden, çünkü kendileri de kapitalizmin içinde yer alıyorlar. Ama açık açık da kapitalizmi

dile getiremiyorlar. Çünkü bu kan emici kapitalistler her yıl kırk milyon insanı öldürüyor, tabii halk da bunu görüyor. Tabii "Aydınlar" da haklı. Halkı karşılarına almaktan korktukları için kapitalizme yeni yeni isimler koyuyorlar; "Büyük Çağı", "Enformasyon Toplumu", vs.

Ben teknolojiye, gelişmeye, değişmeye karşı olan bir insan değilim. Şayet öyle olsaydım bu kavramın içinde yer almazdım.

Neyse...

Ben bu aydınlarla bir soru sormak istiyorum. Beni bu konuda aydınlatırsınlar ve de ikna etsinler!!!

İnsanların üretim aletleriyle çalışmaya başlamasından bu yana değişik üretim şekilleri ortaya çıkıyor. Siyasal dönem de üretim şekillerine göre değişiyor. Şimdi ise kapitalist bir üretim sisteminde yaşıyoruz.

Bu bağlamda, artık sistemlerin sonu mu gelmiştir? Yani hep kapitalist sistem mi olacak? Yoksa sizin öne sürdüğünüz "Enformasyon Toplumu" ne olacak?

Eğer sizin dediğiniz doğru ise ey "Büyük Aydınlar", bu toplumun ekonomik sistemi ne olacak, nasıl işleyecek ve bu toplumu yönetenler kimler olacak?

Hade bakalım size kolay gelsin...

Beni, hele bir ikna edin. Benden söz sizin gibi "düşünmeye" başlaycam!!!

Day-Mer'de "Irak İşgali ve Medyanın Tutumu" Paneli Düzenlendi

KSG Londra - Londra'da uzun yıllar faaliyet gösteren Türk-Kürt Dayanışma Merkezi (Day-Mer) 25 Ekim'de "Irak İşgali ve Medyanın Tutumu" konulu bir panel düzenledi. Saat 17:00'de başlayan ve 19:30'da biten panele, Day-Mer Başkanı Tekin Kartal başkanlığında konuşmacı olarak Yücel Sarpdere (Evrensel Gazetesi Yazarı), Serhat İncirli (Londra Toplum Postası), İsmail Taha (Özgür Politika Londra Temsilcisi) katıldı.

Gerek savaş öncesinde, gerek savaş sırasında ve sonrasında İngiliz medyasının savaş yanlısı tavrı sergilediğini örneklerle anlatan İncirli, savaş karşı tavrı sergileyen Mirror gazetesinin bile tiraj için bu tavrı aldığını, savaşla ilgili konulara el atarken savaş ve işgal yanlısı tavrını gizlice nasıl yansıttığını anlattı. Bugün Irak'ta savaş nedeni ile yokluk, açlık ve sefalet içinde yaşamaya zorlanan Irak halkının yaşamı ile ilgili İngiliz medyasında hiçbir habere rastlanmadığını dikkati çeken İncirli, İngiliz medyasının taraf tutmaya devam ettiğini dile getirdi. Bazı gazetelerin köşe yazarlarının savaş karşıtı yazılarının basılmasına izin veren medaya sahiplerinin, aslında okuyucu kitlesine bağlı olarak bunu yaptıklarını anlattı.

Savaş sırasında ve sonrasında anti-Arab ve anti-müslüman yazıların İngiliz medyasında pek görülmediğini Musevi editörlere bağlayan İncirli, İsrail'in güvenliği için Musevi editörlerin bu tavrı sergilediğini söyledi.

İngiliz ulusal medyasının İngiliz hükümetinin politikasını destekleyen bir medya olarak belirleyen İncirli, Türk medyasının İngiliz ve ABD tekel-leri ile uyum içinde olduğunu ve onlar aracılığı ile Türk kamuoyunu etkilediklerini söyledi.

Yücel Sarpdere konuşmasında,

medyanın şu veya bu şekilde taraf tutmak zorunda olduğunu ve 'sermaye için içine girdi mi gerçekler ortadan kalkar' dedi. Medya patronlarının hükümet ve kendilerinin işlerine gelenleri haber olarak yayınladıklarını, işlerine gelmeyenleri de bir kenara attıklarını dile getiren Sarpdere, "TC medyası çıkarları ne ise onu yapıyor" şeklinde konuştu. Yaşanan olaylar TC medyasının çıkarları ile uyuyorsa "iyi" olarak değerlendirmeler yapan medyanın, çıkarlarına ters olanları da "kötü" olarak nitelemekten geri kalmadıklarını anlattı.

Medyanın tavrı ile ilgili olarak Irak'a ambargo konusunu ele alan Sarpdere, son on yılda yarım milyon Iraklı çocuğun ilaçsızlıktan öldüğünü ve medyanın bu konuyu işlemekten kaçındığını, oysa şimdi işgal edilen Irak'ta çocuklara yardım konusundan söz etmelerinin aldatmaca olduğunu dile getirdi.

TC medyası, TC'nin Irak'ta Türkmenleri ayrılıkçı olarak örgütlemesine ve Azeri ordusunu örgütlemesine bir şey söylemezken, Kürtleri ayrılıkçı olarak lanse etmesi onların ne kadar taraflı olduğunu gösterdiğini dile getiren Sarpdere, sermayenin bu işteki rolünü anlattı.

Özgür Politika Londra Sorumlusu İsmail Taha da, İngiliz ve Türklerin iki değişik medyası olduğunu bunlardan birisinin resmi diğeri olduğunu de alternatif medya olduğunu ve bilgilerin bunlar üzerinden yayıldığını anlattı. Kürt medyası da işgal nedeni ile ortaya çıkan durumdan Kürtlerin faydalanmasının yanlış olmadığını, uzun yıllar işkence ve her türlü baskılara maruz kalan Kürtlerin taraf tutmasının anlaşılır olduğunu dile getirdi.

Çok sayıda dinleyicinin katıldığı panel, dinleyicilerin de düşüncelerini aktarmalarından sonra sona erdi.

KULİS

Halil Yılmaz

Yeşil Çam tekrar canlanıyor!!! 70 ve 80'lerde olduğu gibi. Neydi bu zamanlardaki Yeşil Çam. Çoğunluğunu dramize ve romantik filmlerin oluşturduğu ama toplumsal sorunların pek fazla gözükmediği Yeşil Çam. Tabii ki Şener Şen'li, Kemal Sunal'lı, İlyas Salman'lı ve adını sayamadığımız usatların toplumsal sorunları ince bir mizahla verdiği yapımları ayırıyoruz. Ama çoğunluğa baktığımızda dramize ve romantik filmler ağır basıyordu. Türkiye'nin o günkü koşullarına baktığımızda dramize ve romantizmin ne kadar fazla olduğunu anlayabiliriz galiba. Aşk, ölesiye sevmek, ihanet, fedakarlık entrika... bunlar acaba neden işleniyordu? Neden o kadar gergin bir ortamda dramize? Biraz düşünmek lazım. Son yıllarda Türk Sinema'sı atağa geçti. Acaba Yeşil Çam'daki atağa benzer mi. Sistemin silahlarından biri konumuna geçmiş bir olgu neden atağa geçmesin ki? Tabii ki bir iki film haricinde. Bu bir iki yapımdan birisi

de bence Deviş Zaim'in Çamur filmi. Limasolu bir Kıbrıslı olan Deviş Zaim bu filmde Kıbrıs sorununa çok boyutlu bir yaklaşımla eğilmiş. Çamur'da "Barış Harekati"nin çizdiği sınırla birbirinden ayrılan, evlerini değiştirmek zorunda kalan insanların trajik öykülerini anlatırken; kin doldurulmuş genç yüreklerin ve sorumlusu bırakıldıkları katliamların bıraktığı, hala kanayan yaraları olabildiğince tarafsız bir anlatımla sergiliyor. Hedef, barış kültürünü geliştirerek, sınırları silinmiş bir adada, halkların demokratik birlikteliğinde giden dikenli yolda ilerlemek... Sıcak savaş, barış, kin, nefret ve sevgi gibi konuları siyah beyaz yaklaşımların tuzağına düşmeden işlemek tabii ki zordur. Karmaşık gerçeği ve hassas dengeleriyle yaklaşık 50 yıldan beri dünyanın politik gündeminden eksik olmayan bir konuyu sinema sanatından taviz vermeden beyaz perdeye aktarmak en azından cesaret gerektiren bir iştir.

Filmde bir hastalığa yakalanıp konuşamayan bir insanın, şifalı çamurdan medet umması anlatılıyor. Ali konuşmayı başarmak ister, Temel kafasındakileri dışarıya boşaltmak ister, Ayşe genetik kodunu devam ettirmek ve çocuk sahibi olmak ister. İşte filmdeki karakterlerin istedikleri bu. Lefkoşa sokaklarına bir bakın; ne kadar Ali, Temel ve Ayşe görüyorsunuz değil mi? İnsanlar bu istekleri göstermek için çamurdan medet umuyor. İlk bakışta yaralı gibi gözükken çamur elbette ki kuruyacaktır. O zaman bunun bir kurtuluş olmadığını ve başka bir şeyin varlığını anlayacaktır Aliler, Temeller, Ayseler. Deviş Zaim bunu iyi görmüş ve vurgulamış. Kendisini bundan önceki iki filmde olduğu gibi Yeşil Çam yönetmen bozuntuları arasından kurtarmış. Ustaların neden bu kadar az sayıda olama nedenini düşünmek lazım. Acaba toplumsal sorunlarımız mı çok az yoksa bizim aydınlarımızın mı çok az sorunu var ??

Aradan Sıyrılanlar

Nazlıca

Nazlı Şahin

HANEDANIN ÖFKESİ

Azerbaycan'da Aliyev hanedanlığını sona erdirmek isteyen muhalefet, seçim öncesi oldukça hareketli bir dönem geçirmişti. Seçimlere uluslararası gözlemcilerin gelmesini sağlayan muhalefet, geçtiğimiz hafta yapılan seçimlerde kaybetti. Oyların % 80'ini aldığı söylenen Haydar Aliyev'in oğlu küçük hanedan, ilk iş olarak muhalefet partisi üyelerine meydan dayayı attırdı. Gözlemcilerin seçimlere hile karıştığını söylemeleri gaile bile alınmadı. Hanedanı ilk kutlayan Türkiye ve Rusya oldu. Yani ABD ve Rusya Azerbaycan'da seçim öncesi ve seçim sonrası işbaşındaydı.

Kapitalizm kendini köşeye sıkıştıranlar karşısında Azerbaycan'da olduğu gibi acımasız olabiliyor.

Emperyalist babalar yönetimlere kendi çocuklarının seçilmesi için ellerinden gelen her türlü desise ve oyundan, her türlü acımasız saldırganlık göstermekten geri durmaz. Her türlü hile ile yönetimi almaları yetmez, bir de canice saldırılara başvururlar ki, diğer ülkelerin muhaliflerine göz dağı olsun.

Yani; Kıbrıs'ın Kuzeyinde de Aralık'ta seçimler var ve Kuzey Kıbrıs'ta da hanedan seçimler öncesi muhalefete ağzına geleni söylemekten geri durmuyor.

Bunun içindir ki, Aralık ayında yapılacak seçimlerde oldukça dikkatli davranılmalı ve seçim sandıkları iyi kontrol edilmelidir.

Bu günkü yaşadığımız zorbalıklara 16.yüzyılın başında Cenevre'ye çağrılan protestan hareketi önderlerinden Calvin'in yaptıklarına karşı savaş başlatan, İsviçre üniversitesinde görevli Sebastian Castello'nun 1551 de yazdığı kitabından bir alıntı ile cevap verelim.

Calvin doymak bilmez bir iştahla halka karşı daha fazla baskı, daha fazla dikta diye inlerken Castello şu dizelerle cevap veriyor;

"Calvin; artık görevlendirdiğin insanların elinden, baskı ve kovuşturma yapma hakkını al! Yanlış olan şu ya da bu öğreti değil, yanlış ve suç olan, bir insanı inanmadığı bir şeye zorla inandırmaya çalışmaktır. İnsanların bir dünya görüşüne zorla kazandırılması sadece sahte insanlar ortaya çıkarır; bütün zor propagandasının işkence yöntemleri, bir partinin yandaşlarını sadece görünüşte ve sayısal olarak çoğaltır. Fakat gerçekte böyle şiddet yöntemleriyle kendine taraftar toplayan her dünya görüşü, bu yanlış hesabıyla dünyadan çok kendisini kandırmaktadır. Çünkü zorla çok fazla taraflara sahip olmak isteyenler, kocaman fiçinin içini, az miktardaki şarabı çoğaltmak için suyla dolduran budalalara benzerler; oysa bu durumda şarabın miktarı artmamakta, budala yaptığı işlemle sadece fiçinin içindeki şarabın kalitesini bozmaktadır. İnançlarınıza zorla kazanmaya çalıştıklarınız size yürekten bağlı değildir. Sizler adalet duygusundan yoksun tiranlarsınız. Zorla kabul ettirdiğiniz şeylerin hiç önemi yok. Kötü bir şarap, insanlara zorla içirildi diye iyi şarap olmaz.

Ah siz körler, ah, gözleri hiçbir şey görmeyenler, ah, caniler ve uğursuz iki yüzlüler! Gerçeği ne zaman kabul edeceksiniz; ve ey siz dünyevi yargıçlar, kendi keyfinize göre insan kanı akıtmaktan ne zaman vazgeçeceksiniz!"

Castello o dönemdeki tiranlara böyle cevap veriyor, 16.yüzyıldan bu güne tiranlar kan dökmekten ve halka iki yüzlü davranmaktan vazgeçmemişlerdir. Tiranlara gerçek cevabı halkın iktidarları verecektir.

HANİ KURŞUN SIKSAN GEÇMEZ GECEDEDEN

Yiğit harmanları, yığınaklar,
Kurulmuş çetin dağlarında vatanların.
Dize getirilmiş haydutlar,
Hayınlar, amana gelmiş,
Yetim hakkı sorulmuş,
Hesap görülmüş.
Demdir bu...

Demdir,
Derya dibinde yangınlar,
Kan kesmiş ovalar üstünde Mayıs...
Uçmuş, bir kuştüyü hafifliğinde,
Çelik kadavrası korugan'ların.
Ölünmüş, canım,ölünmüş
Murad alınmış...

Gelgelelim,
Beter, bize kısmetmiş.
Ölüm, böyle altı okka koymaz adama,
Susmak ve beklemek, müthiş
Genciz, namlu gibi,
Ve çatal yürek,
Barışa, bayrama hasret
Uykulara, derin, kaygısız, rahat,
Otuziki dişimizle gülmeğe,
Doyasıya sevişmeğe,yemeğe...
Kaç yol, ağlamaklı oluşum geceleri,
Asıl, bizim aramızda güzeldir hasret
Ve asıl biz biliriz kederi.

İçim, bir suskunsa tekin mi ola?
O Malta bıçağı,kınsız,uyanık,
Ve genç bir mısradır
Filinta endam...
Neden, neden alınındaki yıkınlık,
Bakışlarındaki öldüren buğu?
Kaç yol ağlamaklı oluyorum geceleri...
Nasıl da almış akımlı,
Sürmüş, filiz vermiş içimde sevdan,
Dost, düşman söz eder kendi kavlince,
Kınanmak, yiğit başına.
Bu, ne ayıp, ne de yasak,
Öylece bir gerçek, kendi halinde,
Belki, yaşamama sebep...

Evet, ağlamaklı oluyorum, demdir bu.
Hani, kurşun sıkсан geçmez geceden,
Anlatamam, nasıl ıssız, nasıl karanlık...
Ve zehir - zıkkım cıgaram.
Gene bir cehennem var yastığımda,
Gel artık...

Ahmed ARİF

LSE* Mİ, £\$ MU?

Gregory Ioannou

"Diferensiyel üniversite ücretleri ilkesine karşı değilim; çeşitli üniversitelerin sunduğu eğitim kalitesi ile LSE'nin eğitimi arasında farklılıklar vardır. İngiltere'de ikinci en iyisidir, iyi bir yatırımdır, paraya değer." Howard Davis, İngiltere Bankası eski amir yardımcısı, GKN'nin eski direktörü (İngiltere'de en büyük silah firmalarından biri), Sanayi Konfederasyonu eski genel direktörü, Natwest uluslararası danışmanlık kuruluşunun eski üyesi, şimdi de LSE direktörü. (Seçkin bir geçmiş olan, doğrudan veya dolaylı olarak sanayi ve finans sermayesinin çıkarlarına hizmet etmiş bir kişi, şimdi eğitimde Pazar ideolojisinin yeniden üretilmesinden sorumludur.)

Metalaştırmanın hayatın her alanına girmiş olduğu bir toplumda, bunun eğitim sistemine girmemesini beklemek saflıktır. Öğrenci için eğitimin bir yatırım olması, müşteri için bir hizmet ya da daha kesin olarak pazarda bir meta olması görüşü yeni bir olgu değildir. Yeni olan, bu kavramın akademik kurum ve öğrenci kitlesi tarafından eleştirilmez kabulüdür. Yüksek eğitimin özelleştirilmesindeki sinsi ilerlemeye karşı (aşamalı bir süreç, yakın zamanda hükümetin vereceği lisans aracılığıyla üniversite yetkililerine okul harçlarının miktarını belirlemeleri ile hızlandırılacak olan) çıkmayı reddeden akademisyenler, toplumda ayrıcalığın yapısal güçlendirilmesine karşı duyarsız kendi çıkarlarını düşünen kariyeristler olduklarını kanıtlamaktadırlar. İvedi ekonomik-ortak çıkarlarının bastırıldığı öğrenciler daha da acınacak kaderciler bir kabullenme görünümünü sergilemektedir.

Ama öğrenciler, işçiler (mavi ve beyaz yakalı) gibi, ekonomik ortaklık anlamında düşünmemektedirler. Ekonomik-ortaklık anlamında düşünmek savunucu bir duruştur. İşçiler kendilerini sermayenin saldırılarına (ücret ve çalışma şartları) karşı (grevlerle) savunurlar. Sosyal-siyasi bilinç eksiklikleri, onların sosyal statükoda tekrardan üretiminde yer alan egemen kültür-ideolojik temellere karşı çıkmalarını engelliyor. Bu yüzden kapitalin böyle saldırılar yapmasına olanak sağlıyor. Öte yandan öğrenciler ise kendi çıkarlarını savunmakta daha duyarsızdırlar. Bir sınıfın üyesi olmamalarına rağmen (hala daha toplumsal üretim süreci içinde yer almadıklarından), çoğu hakim sınıf ve acentaları (teknokrat-bürokrat seçkinler) arasına girmeyi arzulamaktadırlar ve her halükarda, çoğu hiçbir şekilde toplumsal statükolarını dönüştürme (ilerici bir toplumsal-

siyasi bilinci olması) niyeti olmayan orta ve yukarı sınıfların arasından gelirler. Bu da sıradan öğrenci yaşamı ve siyasetinin neden berrak tutucu olduğunu göstermektedir. Böylece onların bilinçleri, toplumun hakimiyet aygıtı içinde entegrasyon olmaları günü geldiğinde ileriye düşünceleri (muhafazakar anlamında) ekonomik-ortaklık değil ama toplumsal-siyasidir, ve her türlü maliyeti kabul etmeye hazırdırlar.

Bu analiz akılda tutulduğunda, kişi NUS'in (Ulusal Öğrenciler Birliği) kayıtsız duruşunu - radikal eylem için harekete geçirme (eğitimin vazgeçilmez bir insan hakkından bir metaya sürekli dönüşümünü engelleyecek ve geciktirme potansiyeli olan tek eylem) yerine milletvekillerini kulis yaparak zamanını harcamasını - izah edebilir. Bu analiz akılda tutulduğunda, kişi zeki bir insan dinleyicisinin Howard Davis'in aptalca şakaları ile niçin güldüğünü, başarılı bir işadami olarak (ki kamusal CV'sinden 6 yıllık GKN direktörlüğü yaptığını silmiş olan, sanki bu onun ölüm makinelerinin inşa edilmesinde öncü olma ahlaki sorumluluğunu silecekmiş gibi) ona karşı niçin saygın davrandığını anlayabilir. Bu analiz akılda tutulduğunda, kişi öğrenci kitlesinin niçin pasif olarak fon yapısı konusundaki görüşlerinin ekonomist Nick Barr'inkilere (üniversite ekonomisinden komünizmini; yani, hayatta kalan pazar-dışı fon ayrılması mekanizmalarını) yoketmekten sözeden kişi) benzediğini söyleyen direktörlerini dinlediklerini anlayabilir.

Eğitimin metalaştırılması üzücü bir görünümdür, neo-liberal kapitalist mantığın genel zaferinin gerekli bir sonucudur. Ama hepsinden en üzücü olan bu süreçte karşı direncin eksikliğidir. Öğrenci hareketi, yani bu sürecin farkına varan ve karşı çıkan azınlık, kitlenin genel duyarsızlığına, öğrenci liderliğinin boyun eğmesine ve evet-efendimci eğilimine rağmen daha da sert çalışmalıdır. Hiçbir mücadele hiçbir zaman kolay bir ekzersiz olmamıştır. Yüksek eğitimin bir seçkin meselesi (savunma) olmasını önlemek için ve onu daha da demokratikleştirerek alt sosyo-ekonomik geçmişe sahip olan insanlara açık olmasını sağlamak için, mücadele hem akademisyenlerin ve hem de öğrencilerin savaşması gereken bir mücadeledir. Bunun böyle olmadığı gerçeği, eğitimin topluma hizmet vermesi ve pazar mantığına bağlanmaması gereğine inananların savaşmama bahanesi olamaz.

* LSE: London School of Economics, University of London

STALİN İNSANLIKTIR

(Geçen sayıdan devam)

CTP Gençliğin niye sadece milyonlarca insanın katlini kendine temel aldığını anlamak zordur. Bir insan hayatı değerli değildir. Bir insanı bile öldürmek insanlık toplumunun hayvanlar aleminden hala daha tam olarak kopmadığının bir ispatı değildir.

Komünistler için her bir insan hayatı değerlidir. Hafife alınamaz. Milyonların hayatı ise milyonlarca kere daha değerlidir. O da hafife alınamaz. Birisi çıkıpta komünistleri, yani bizim önderimiz Stalin'i geçtim milyonları öldürmekten, bir kişiyi bile öldürmekten suçlarsa, bizim ona diyeceğimiz ağızını toplamıdır.

Geçen yıl 40 milyon insan öldürüldü. Bu yıl 40 milyon insan öldürülecek. Gelecek yıl daha da çok insan öldürülecek. Demek ki komünistlerin hiçbir pratik etkinliğinin olmadığı bir dünyada komünistlerin etkin oldukları bir dünyadan daha da çok insan ölmektedir. Yani emperyalizmin mevcudiyeti şartlarında seçenек insanları milyonlarla katledilmesi veya hiçbir insanın ölmemesi değildir. Seçenек daha az insanın öldürülmesini ve süreç içinde de hiçbir kişinin öldürülmesini garantilemektir. İyi ama bu nasıl yapılacaktır? Bu sonuç nasıl elde edilecektir?

Stalin ve Sovyet komünistleri, Sovyet işçi ve köylüleri Sovyetler Birliği'nde komünizmi inşa etmeye çalışırken ülkedeki burjuvalar ve ülke dışındaki emperyalistler hadi siz komünizmi inşa edin, biz size dokunmayacağız mı dediler? Yoksa komünizmin her bir zaferi karşısında daha da azgınlaştılar mı? Ve onların bu azgınlıklarına karşı Stalin ve komünistler, ve Sovyet halkı ne yapabildi? Savaşmasalar mıydı? O zaman katledileceklerdi. Köleleştirileceklerdi. Bugünkü Rusya'nın durumundan da beter olacaktı. Veya bugünkü Rusya'nın durumu yeterince rezil ve insanlığa ters değil mi? Sadece onlar mı? Değil. Tüm dünyayı faşizmin köleliğinden kim ve ne fedakarlıklarla kurtardı? Hangi Hollywood filminde gördünüz siz Sovyet halkının can bedeli ve fedakar savaşını? İnsanlığı kurtarışını? Bunun hazırlığı olarak canla başla çalışarak sanayilerini inşa etmedeki kahramanlıklarını?

Stalin önderliğinde Sovyetler Birliği kaç kere çağırı yaptı tüm silahların yerle bir edilmesi için! Faşist saldırılara karşı ortak direniş için? Kim uydu bunlara? Kimdir başka ülkelere ve uluslara karşı savaş yapmayı, geçtim savaş yapmaktan savaş propagandası yapmayı insanlık düşmanı suç ilan eden? Bilirmisiniz CTP Gençlik kimdir o? STALİN!

İnsanlar aklıktan ölürken yiyecekleri denizlere dökenlere, (bugünlerde çiçfere ekim

yapma yasağı koyanlara) insanlık düşmanı manyak barbarlar diyen kimdir? STALİN!

Dün kalıtım teorisi üzerinden -bugün ise GEN teorisi üzerinden - ırkçılık yapıp insanlar beyin özürü, fizik özürü vede siyah veya başka ırktan olduğu için katledilir veya hadım edilirken bunların rezilliğini ortaya koyan ve yasaklayan kimdir bilirmisin sen? STALİN!

Faşistlerin tanklarının üstüne canlarını feda ederek Molotof kokteyliyle atlayan Sovyet gençlerinin son sözlerinin ne olduğunu bilirmisin sen? YAŞASIN STALİN!

İnsanların ölmesini önlememiz imkansızdır. Bu yıl 40 milyon insan ölecek. Anlaşılan CTP Gençlik onları insandan saymıyor! Bu satırlar yazılırken bir milyar insan aç! Milyonlarca açlıktan ölecek. Anlaşılan CTP Gençlik onları insandan saymıyor! Bu yıl on milyon çocuk içtiği sudan kaptığı hastalıktan ölecek. Anlaşılan CTP Gençlik onları insandan saymıyor! Milyonlarca işçi ve köylü silahlarla öldürülecek. Onlarca ulus yok olmakla karşı karşıya kalacak. Anlaşılan CTP Gençlik onları insandan saymıyor! Eğer onlar da insansa, onların öldürülmesini kim ve nasıl önleyecek?

Stalin ve Stalin'in Sovyetler Birliği var olsaydı bu insanlar ölmüydü?

Stalin ve Stalin'in Sovyetler Birliği var olsaydı her yıl daha az milyonlarca insan öldürdü, ve çok daha önce tüm insanların hayatı garanti altına alınırdı. Emperyalist burjuvaların yönettiği bir dünyada insan yaşamını nasıl garanti altına alacaksin CTP Gençlik? Anlat bize. Kendi yaşamını nasıl garanti altına alacaksin demiyoruz. İnsanların yaşamından bahsediyoruz. İnsanlıktan bahsediyoruz.

Mevcut şartlarda komünistlerin yapabileceği en iyi şey öldürülen insan sayısını asgariye indirmenin yollarını bulmaktır. Bu yol da burjuvaziye en hızlı bir şekilde iktidardan al aşağı etmekten geçer. Yoksa barbarlığa doğru hızla ilerliyoruz. Daha doğrusu barbarlığın ta göbeğindeyiz! Ha, pardon. O 40 milyon adamdan sayılmazdı değil mi? Unuttuk!

İnsanlığa karşı, insan yaşamına karşı saygılı, insanların yaşamını garanti altına alabilecek, insanların yaşamını savaşlar, açlıklar, hastalıklar vb. üzerinden burjuvazi tarafından yok edilmesini önleyebilecek tek düzen komünizmdir. Komünizm için çalışmayan, komünizmin zaferine darbe veran her bir insanlık savunucusu pratikte insan katliamının ortağıdır. Her yıl, burjuvazinin iktidarı nedeniyle ölmekte olan insanların hayatından sorumludur.

Komünizme karşı aktif savaşım verenler, aktif olarak insanlık düşmanı suç işlemektedirler. Milyonların burjuvazi tarafından

öldürülmesine pratik olarak çanak tutmaktadırlar. Lafla peynir ekmek gemisi yürümediği gibi milyonlarca insanın katlide önlenemez. Ama siyasetleriyle bu katliama arka çıkanlar insanlık düşmanı suç işlemiş, elleri insan kanına bulanmış caniler olarak adlandırılmaktan, ve öyle olarak ele alınmaktan kurtulamayacaklardır!

Her bir insan canı değerlidir!

Siyasetleriyle insanların katlini önlemek değil de o katliamın sürdürülmesine katkı koyanlar insanlık düşmanı suç işleyen barbarlardır.

Lenin'in sözleri aklımızdadır. Biz iç savaş istemiyoruz. İç savaşta insanların ölmesini istemiyoruz. İşte bu nedenle bu iç savaşı en hızlı bir şekilde sonuçlandırmak istiyoruz!

Barbar ve katil burjuvaların dünyasında insanların ölmesinden komünistleri suçlu bulanlar insan kasabı hayvan oğlu hayvandır!

Biz insanların ölmesini istemiyoruz. İşte o nedenle burjuvaziye yerle bir edeceğiz, ve bu süreçte burjuvazinin barbalığı nedeniyle en az insanın ölmesini garantilemek için elimizden geleni yapacağız. Ve insanların barbar burjuvalar tarafından öldürülmesini önlemek, böylece insanların ölmesini önlemek için tüm dünyada bu sonucu elde edinceye kadar savaşımızı sürdüreceğiz. Bu sonucu ne kadar çabuk elde edersek, insanların katline de o kadar çabuk son veriz. Yoksa insanların katli süreci. Her geçen gün daha çok insan katledilecek. Ve bu gerçek bilginiz dahilindedir. Bu gerçeğin süresini uzatmak isteyenlerde insan canına değer veren değil, insan canına hiç değer vermeyenlerdir. Güneş balıkla sıvanmaz.

Stalin insanlığın kurtarıcısıdır.

Stalin'e hakaret eden ve böylece burjuvazinin yaşamını uzatmaya katkı koyan eli kanlı bir katildir. Her yıl 40 milyon insanın katline katkı koymaktadır!

Bu işin şakası yoktur!

İnsan canıyla oyun oynanmaz!

HAYDİ HAYIRLISI

Osman Mehmet

KIBRIS'IN DURUMU

Kıbrıs seçimlere kilitlendi.
Bu kadar politik bir ortam herhalde dünya üzerinde ender bulunur.
O kadar ki, örgütsüz adam kalmadı memlekette.
İyi kötü herkesin bir örgütü var.
Az ya da çok herkes örgütü için çalışıyor.
Faşistler de boş durmuyor hani...
Çözüm ve barış taraftarları çalışacak da onlar duracak mı?
Tabii ki hayır.
Ama bizim faşistler yine eski, bildik yöntemleriyle çalışıyorlar.
Tehdit, küfür, taşlama, kapı, tabela kırma, adam tartaklama, provakasyon yaratma, belki de ilerde adam vurma, kaçırma, hatta öldürme...
Biz çalışıyoruz.
Onlar da çalışıyorlar.
Haydi bakalım hayırlısı...

AH CTP VAH CTP

Yahu olur da bu kadar olmaz.
Seçim sürecine girerken yırtındık, tek liste halinde girelim bu seçimlere diye.
Tıpkı daha öncesinde emperyalizmi defetmek için birleşelim dedikimiz gibi...
Olmadı...
CTP'li arkadaşlar aldılar ellerine sazi, beyin fırtınası estirdiler, "matematiksel" hesaplarla birlikteliğin zararlı olduğuna karar verdiler.
Ha, unutmayalım, örgütsel yapılarının sulanmaması için de ayrılık iyiymiş...
Yani bu arkadaşların mantığına göre BDH'nin içindeki partiler çok sulu...
Binbir türlü mazeretle birliğe yanaş-

madılar.

Sanki İnönü meydanındaki onbinlerce insana birliktelik sözü veren onlar değilmiş gibi...

Neyse...
Kendi bilecekleri iş...
Halk herkesi tartar, yerli yerine koyar.
Bilindiği gibi bir de protokol imzalandı çözüm ve barış taraftarları arasında.
Neydi bu protokol?
En öz ifadeyle, seçimlerden sonra statükocu partilerle koalisyon yapılmayacak.
Eh, dedik...
En azından statükocularla koalisyona yanaşmazlar belki...
Ama M. Ali Talat ne dese beğenirsiniz?
UBP ile koalisyonu düşünebilirlermiş...
Bravo!
Gerçekten takdire şayan bir demeç.
Adamın fikri neyse zikri de odur demişler.
Ne de güzel söylemişler...
Birliğe binbir türlü mazeretle yanaşmıyorlar zaten çözüm için taviz vermez tavir segileme ihtimalinde bizleri kuşkuyla düşürdüler.
Şimdi de bu demeç...
Ne diyelim, bravo!
Aynası iştir kişinin lafa bakılmaz.

HANGİSİ YANLIŞ SÖYLEM ACABA?

TC seçimlere şimdiden müdahaleye başlamadı mı?
Generallerin köylerde, birliklerde insanlara yaptıkları hakaret, küfür ve yalan dolu konuşmalar, çözüm taraftarı partilere yönelik tehditvari söylemler,
Türkiye'den adaya nüfusun yapısını değiştirmek için, seçimlerde oy kazanmak için yollanan ve beş dakikada beşiktaş, yeni vatandaş yapılan insanların varlığı,

TC'nin seçimlere müdahalesinin açık kanıtları değil mi?

Akıncı İspanya'daki uluslararası organizasyonda Tayyip'e çıktı ve dedi ki;
"Seçimlere müdahale etmeyin, bizi yönetmeyin!"

Tam da yerinde, doğru bir söylem.
Uluslararası arenada, herkesin gözü önünde tabir yerindeyse "cuk oturan" bir söz, bir çıkış...

Tayyip de kızdı tabii bu söze...
Verdi verişti.
Gene bir söz var;
Yığıldı öldür, hakkını yeme demişler.
Bu çıkışın üstüne kırk yıllık CTP'li bile bravo derken,
Halk bu sözü onaylarken,
Bakınız CTP yönetimi ne tepki verdi;
"Yahu, nedir yaptığınız, tam da Erdoğan çözüm mesajları verirken adamları kızdırmanın ne alemi var"
Buyrun burdan yakın!

HALK GÖRÜYÖR

Bu halk önce barış ve çözüm için Denktaş'ı zorlama yolunu seçti.
Denktaş'a baskı yapalım da imzalasın mantığı egemendi.
O dönemin sloganlarını hatırlayınız;
"Denktaş imzala, barış gelsin adaya"
Halk baktı ki kendi temsilcisi olmayan "temsilci" imzalamıyor,
Sloganlar değişmeye başladı;
"Denktaş şaşırma, sabrımızı taşıрма"
"Denktaş bizi temsil etmiyor"
Bu sırada da TC'ciler çıkıverdi piyasaya.
TC anlaşma istiyor, bu sorunu TC çözecek diye yalanlarla halk uyutulmaya çalışıldı.
Halk baktı ki ne TC, ne Denktaş ne de başkası bu sorunu çözecek.

Halk, meclisi referandum kararı çıkınsı diye kuşattığındaki atmosferi dün gibi hatırlıyoruz.

Meclisten, kendi meclisi olmayan binadan referandum kararı çıkmasını uman halk, baktı ki mecliste de iş yok,
Meclisi de bıraktı bir kenara.

Bu işi ben yapacağım dedi. Ve sonuç ortada...

İnsanlar artık iradesine müdahaleyi kabul etmiyor.

Müdahalelere hayır diyor.
Peki müdahalelere karşı doğru bir tavır ortaya koyanlara CTP liderliği neden karşı tavır alıyor?

İş lafta bitmez baylar!
Pratik olmadan teori lafazanlıktan ibarettir.

Ve ne yazık ki lafazanlık yapıyorsunuz!
TC'nin müdahalelerine karşı çıkanları desteklemeniz gerekirken, yanında yer almanız gerekirken, karşı safta yer alıveriyorsunuz.

Müdahalecilerden yana taraf tutuyorsunuz.

Peki seçimlerden sonra tavrınız ne olacaktır?

UBP ile koalisyonu düşünebiliyorsunuz, "TC'siz olmaz" diyebiliyorsunuz.

Kıbrıs Türkü'nün "olmazsa olmazlarını" bahane edip, ilerde yan çizmenin sinyallerini veriyorsunuz.

Ya seçimlerden sonra ne yapacaksınız?

İnönü Meydanı'nda halka verdiğiniz sözünü unuttunuz gibi.

Bu adada sizlere oy veren iyiniyetli insanları yüzüstü bırakıp,

Çözüm ve barışı da unutacak mısınız? Gerçekten merak ediyoruz...

Haydi hayırlısı...

Türkiye'den haberler... Türkiye'den haberler...

SENDİKALAŞANLARA
İŞTEN ATILMA CEZASI!

Sendikalaşma nedeni ile işten atılan 350 Paşabahçe Eskişehir işçisinin ve ailelerinin bekleyişi devam ediyor. Sendikalaştığı İçin İşten Atılan Eskişehir Paşabahçe İşçileri, Eşleri ve Çocukları ile

Onlara destek diğer fabrikalardan Cam İşçileri 16 Ekim 2003 günü Şişecam Genel Müdürlüğüne bir protesto yürüyüşü düzenledi. Yürüyüşe

Türk-İş, DİSK, Hak-İş ve KESK de destek verdi.

Kendi web sayfalarında yaptıkları açıklamalarla

"Sadece Hukuk Dışı Değil, İnsanlık Dışı Zorlamalar

İşte Örnekler:

Yakınlarının Cenazesi İçin İzin İsteyen İşçilere Sendikadan İstifa Koşulu Dayatılıyor

Sendikadan Ayrılması İçin İşçiye 1 Milyar "Rüşvet" Teklif Ediliyor,

Kardeşi fabrikada ustabaşı olan işçiyi sendikadan istifa ettirmek için kardeşini de işten atmakla tehdit ediyorlar,

Kız Kardeşi Fabrikada Büro İşinde Çalışan İşçinin Kız Kardeşi de İşten Atılmakla Tehdit Ediliyor,

Eşi Toprak Seramik Fabrikasında Çalışan İşçiye İstifa Etmezse Eşinin İşten Atılacağı Söyleniyor

İşçilerin İşe Alınışlarının Referans Verenler Devreye Sokularak İşçi Üstünde Baskı Kuruluyor" denilmektedir.

TÜPRAŞ İŞÇİLERİ
ÖZELLEŞTİRMeye
KARŞI EYLEMDE

İşyerlerinin özelleştirilmesine karşı çıkan TÜPRAŞ işçileri, özelleştirme ihalesine katılacak firmaların teklif süresinin sona erdiği günde iş bırakma eylemi yaptı. Üretimi ve ürün satışını durduran işçiler sabah saatlerinden itibaren fabrikada toplanıp yürüyüş ve oturma eylemi yaptı. Aliğa ve Batman'da TÜPRAŞ işçileri işyerlerinin özelleştirilmesine karşı üretimi ve ürün satışını durdurdu.

Vietnam'da Saklı Kalan Vahşet

ABD bu günlerde Vietnam'da 36 yıl önce olan vahşeti konuşuyor. Aradan bunca yıl geçmesine karşın devlet kayıtlarında gizli tutulan vahşeti Ohio eyaletinin Toledo şehrinde yayınlanan ve 150 bin adet satış yapan The Blade gazetesinin gazetecileri ortaya çıkardı. Detaylı bir araştırma yapan gazeteciler, Vietnam'da yeni bir My Lai bulduklarını ve yapılan vahşeti ve bu vahşetin nasıl hasır altı edildiğini sergilediler.

1967 yılında ABD, Vietnam'a 'Kaplan Kuvvet' adı altında bir askeri ekip gönderdi. Vietnam'da iken bu ekip, geçtikleri her yerde silahlı Vietnam köylülerini, kadın, çocuk gözetmeksizin mermi yağmuruna tutarak hunharca katletti. Ancak olay bununla bitmiyor. Bu katliamda yer alanlar kaç kişiyi öldürdüklerinin hesabını bile tutmadılar. O dönemde 19 yaşında olan ve şimdi ise nükleer fizikçi olan Rion Causey, 'kaçmaya çalıştıklarında onları öldürdük, kaçmadıklarında da yine öldürdük' dedi.

Bu katliamlar komutanlar tarafından ya görmemezlikten geliniyordu ya

Özelleştirme saldırılarını durdurmak için Türkiye Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası (Tek Gıda-İş) ile Petrol-İş sendikası ortak eylem kararı aldılar. Petrol-İş Batman'da işçilerin iş yavaşlatma eylemini iş bırakma eylemine dönüştürdükleri izmit'te ise TÜPRAŞ köprüsünde toplanan işçilerin bir süre burada oturarak alkışlı eylem yaptıkları bildiriliyor. Petrol-İş Kocaeli'de ise aynı şekilde işçiler özelleştirmeye karşı tepkilerini dile getirmek için işbaşı yapmayacaklarını söyledi.

Bu arada, İstanbul Gübre Sanayi A.Ş.'de (İGSAŞ) çalışan yaklaşık 400 işçi de TÜPRAŞ işçisine destek verdi.

Grev 15. gününde

Valilik ile Yol-İş Sendikası Diyarbakır Şubesi'nce yapılan toplu görüşmelerde bir anlaşma sağlanamaması üzerine İl Özel İdare Müdürlüğü'nde çalışan 91 işçinin 15 gün önce başladığı grev devam ediyor. Yol-İş Sendikası Diyarbakır Şube Başkanı Halil Öztöpalan, yaptığı açıklamada, hükümetin kamuda çalışan işçiler için ilk 6 ay için yüzde 5 zam öngörmesine rağmen, valiliğin Toplu İş Görüşmesinde sıfır zam önerdiğini söyledi. Valiliğin, başka işçiler getirerek grevi kırmaya çalıştığını ifade eden Öztöpalan, anlaşma sağlanıncaya kadar grevin süreceğini belirtti.

İŞÇİLERE POLİS
SALDIRISI

İstanbul Bahçelievler Postane Dağıtım Merkezi'nde çalışan taşeron işçileri, direnişlerinin 4. gününde polisin saldırısına uğradı.

Bahçelievler taşeron postane işçilerinin, postane önünde kurdukları direniş çadırı, kaldırımı işgal ettiği gerekçesiyle bugün öğle saatlerinde polis ve belediye zabıtalı tarafından söküldü. Direniş çadırının sökülmesine karşı direnen işçilere saldıran polis 4 işçiyi gözaltına aldı.

Haber-Sen ve Haber-İş sendikaları bugün postane işçileriyle dayanışma ziyaretinde bulundular. Postane işçileri, demokratik kitle örgütlerine, siyasi partilere ve sendikalara çağrıda bulunarak dayanışma ziyaretlerinin artırılmasını istedi. Bahçelievler Postane Dağıtım Merkezi'nde çalışan taşeron işçileri; düşük ücret, çalışma koşullarının düzeltilmesi ve işyerindeki yolsuzluklara karşı 17 Ekim'den bu yana direnişler.

ANKARA

Gelir dağılımı adaletsizliğinin üst düzeyde olduğu Türkiye'de, nüfusun

yüzde 2.4'ünün günlük geliri 1 doların altında bulunuyor. Nüfusun yaklaşık 10 milyonu ise, günde 1 dolarlık gıda harcamasını ancak yapıyor.

Hükümet bir araştırma yaparak Türkiye'nin yoksulluk haritasını çıkardı ve açlık riski ile karşı karşıya olan grupları belirledi. Buna göre 100 bin toprak-sız köylü ailesi, 630 bin çiftçi ailesi, 4 milyon çocuk ve 8 milyon orman köylüsü de risk altında bulunuyor.

Araştırmaya göre, Türkiye nüfusunun yüzde 2.4'ünü günlük geliri 1 doların altında olan aşırı yoksullar oluşturuyor. 10 milyon kişi ise günde ancak 1 dolarlık gıda harcaması yapıyor.

Yine kadınlar ve işsiz gençler yoksulluktan en fazla etkilenenlerin başında geliyor. Toprak sahibi olmayan köylüler de araştırmada ikinci sırada yer aldı. Bu gruba giren 100 bin aile var. 630 bin aileden oluşan küçük ölçekli çiftçiler de yoksulluk riski altında. Yaklaşık 8 milyon kişiden oluşan orman köylüleri de karınlarını ancak doyurabiliyor.

Asgari ücret AB'nin 10'da biri

Bu arada Kamu-Sen'in yaptığı araştırmaya göre, Türkiye'de asgari ücret, Avrupa Birliği ülkelerinin neredeyse 10'da biri düzeyinde bulunuyor. Buna göre, Türkiye'de asgari ücret 138 Euro'ya, en düşük memur maaşı yaklaşık 295 Euro'ya, ortalama memur maaşı ise yaklaşık 370 Euro'ya denk geliyor. Asgari ücret, Lüksemburg'da 1368.7 Euro, Hollanda'da 1264.8 Euro, Belçika'da 1233.5 Euro, Fransa'da 1215.1 Euro, İngiltere'de 1124.9 Euro, İrlanda'da 1100.7 Euro, Malta'da 542.4 Euro, Yunanistan'da 504.83 Euro düzeyinde bulunuyor. İçinde ekmek, et, balık, süt, peynir, yumurta, yağ, meyve, sebze, şeker, reçel ve bal gibi gıda ürünlerinin bulunduğu bir fileyi doldurmak için asgari ücretle geçinen bir kişinin, maaşının Belçika'da yüzde 8.1'ini, İngiltere'de yüzde 9.1'ini, Fransa'da yüzde 9'unu, Lüksemburg'da yüzde 8'ini harcaması gerekiyor. Türkiye'de ise aynı filenin dolması için asgari ücret alan bir kişi gelirinin yüzde 40'ını, en düşük maaş ile geçinen bir memurun yüzde 17.6'sını, ortalama ücretle geçinen bir memurun ise yüzde 15'ini ayırması gerektiği belirlendi.

BATMAN

Batman'ın Kozluk İlçesi'nde onlarca büyükbaş hayvanın bir petrol şirketinin kimyevi atıklar içeren çöplüğünde telef olduğu bilgisi üzerine açıklama yapan Batman Çevre Gönülleri Derneği, kirliliğin kendilerini tedirgin ettiğini belirterek, doğa ve çevre katipliğine seyirci kalmayacaklarını duyurdu. Hayvanlarını kaybeden köylüler ise sorumluların bulunması ve zararlarının karşılanması talebi ile Kozluk Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

Kozluk'un İsmailka (Yanıkaya) Köyü Mezrası'nda son bir hafta içinde 12 büyükbaş hayvan, köy yakınlarında bulunan atıklardan telef oldu. Alınan son bilgilere göre Gertavi Mezrası'nda da ölen hayvanların sayısı 20'ye ulaştı. Köylüler, yaşananlardan Kanadalı Pemi Şirketi'ne ait Şelmo Petrol'ü sorumlu tutuyor. Şirketin kimyasal atıklarının köyün 200 metre yakınlarında bulunan ve hayvanların otlak alanı olan çöplüğe bırakıldığına dikkat çeken köylüler, bu yüzden bir çok hayvanın da hastalandığını kaydediyor. 60 milyar liraya yakın zararlarının bulunduğunu belirten köylüler, sorumluların bulunması ve zararlarının karşılanması için Kozluk Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunurken, Savcılık da Kimya Mühendisi olan bir bilirkişinin olay yerinde inceleme yapmasına karar verdi.

Şelmo Şirketi'nin Müdürü Aydın Sancar ise çöplerin kendilerine değil, TPAO'ya ait olduğunu iddia ediyor.

Kavgamız
ykavgamiz@yahoo.com Yusuf ALKİMKURTARILMAK
DEĞİL, KURTULMAK

Gün geçmiyor ki halkı hiçe sayanlar biraz daha gerçek yüzlerini göstermesin.

Halka rağmen siyaset yapanlar,

Halk için değil, kendi ufak veya büyük çıkarları için politikayı kirletenler,

Toplumsal reformlarla daha iyiye varmak yerine, çürümüş ve kokuşmuş düzene sarılanlar,

Gün geçmiyor ki daha da çirkefe batmasınlar.

Daha az önce Türkiye medyasında bir programda Kıbrıs Gazetesi'nin bile kime ait olduğunu bilmeyenler "Vatan, Millet, Sakarya" nutukları atarak Kıbrıs Türkü'nün iradesine, anti-propaganda yaparak müdahale etmeye çalışmakta.

Tüm bunlar olurken Sn. Akıncı İspanya'dan çıkıp Kıbrıs Türkü'nün onurlu sesini tüm dünyaya duyurmaktadır.

Ama bazıları, Türkiye egemenlerine yaranabilme sancısıyla Erdoğan'a şükran çekmekte.

Bununla da yetinmeyip Sn. Akıncı'yı kınayabilmekte!!!

Ama Kıbrıs Türkü kendiliğinden Hava Alanı'na doluşup "Onurlu Sesini" dünyaya duyuran Sn. Akıncı'yı bağrına basarak gereken cevabı herkese vermekte.

Eskiden şükran politikasının karşısında en fazla durur görünen siyaset, kendi tabanında bile gittikçe yükselen homurdanmalar yaratmakta.

Gün geçmiyor ki birilerinin daha Halk Hareketi'ne, Barış ve Demokrasi Hareketi'ne, katıldığını duyamayalım.

Ve bu uyanış en fazla gençlik içerisinde görünmekte.

Kendine "Sosyalist" diyenler,

Bir numaralı statüko karşıtı geçinenler,

Statükonun yerine alternatif olarak kendi sultanlarını yerleştirmeye kalkmakta.

Dedikya "Halka rağmen siyaset yapanlar" halkın taleplerini yerine getirmek yerine, halka kendi taleplerini dayatma yolunu seçmekte!

Kendilerini "Tek başına iktidar"

"Yeni Kıbrıs Türk Toplumu Lideri"

Ve "Görüşmeci" diye adlandırabilmekte.

Tabanlarından aldıkları baskı sonucunda "Protokol" imzalamak zorunda kalanlar,

Bu "Protokol"u bir "aklanma" olarak kullanıp maddeleri bir kenara atmakta.

O kadar ki, sabah pankart tutan BDH'lı gençlerin önüne geçip kendi pankartlarını açabilmekte, hem de üç tane!!!

Üzerlerinde yazan slogan ise "Talat Görüşmeci"

İşte tam bu noktada 24 Ekim akşamı Lefkoşa'nın yukarısındaki tepelerden bir ses yükseldi.

Binlerce kişinin katılımı ile gerçekleştirilen "Barış ve Demokrasi Şöleni" bir "Halk Şöleni"ne dönüştü.

"Halka Rağmen" değil "Halk İçin" siyaset yapanlar, halkı ile kucaklaştı.

Binlerce kişi salonda, onbinlerce kişi ise televizyonlarının başında "Barış ve Demokrasi Savaşçıları"ni bağırarlara bastı.

Liderler listelerin son sıralarına yerleşirken, kadınlarımız da hakettikleri ilk sıralara yerleşti.

Önemli olanın bireyler ve isimler olmadığını halkımıza çok güzel anlatan BDH,

14 Aralık'ta sandıklardan 1. Parti olarak çıkma yolunda olduğunun güçlü sinyallerini verdi.

Ve gecenin en önemli sözleri, Erdoğan'a yaranma yarışında olanların inadına, binlerce kişi tarafından onaylandı:

"Başkaları Tarafından Kurtarılmak Değil, Kendi Kendini Kurtarmak İçin Ayağa Kalkmak"

İşte Kıbrıs Türkü'nün onurlu sesi bu şekilde göklere yükseldi...

"BİRLİK MÜCADELE DAYANIŞMA..."

BDH, binlerce barış gönüllüsünün katıldığı bir şölenle adaylarını tanıttı

KSG-Haber

Barış ve Demokrasi Hareketi'nin (BDH) 14 Aralık genel seçimlerine katılacak olan milletvekili adaylarının tanıtıldığı Barış ve Demokrasi Şöleni, binlerce barış gönüllüsünün katılımıyla izdihama dönüştü.

Şölenle halka seslenen BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı, 14 Aralık seçimlerinin bir koltuk yarışı değil, bayrak yarışı olduğunu söyleyerek, Mart ayında gasp edilen referandum hakkının bu seçimlerle 'çeki çekme' geri alınacağını ve Kıbrıs Türkü'nün kendi evinin efendisi olacağını belirtti.

Yakın Doğu Üniversitesi Atatürk Kültür ve Kongre Merkezi'nde gerçekleşen şölen, salonun dışına kadar taşan, coşkunun kalabalığın sloganları ve barış şarkılarıyla renklendi.

BDH Merkez Karar Yürütme Kurulu kararı uyarınca tüm bölgelerde BDH'yi oluşturan partilerin liderleri gönüllü olarak son sıralarda aday olurken, her bölgede birinci sıra kadın adaylara ayrıldı, diğer kadın ve erkek adaylar, geriye kalan sıralar için kendi aralarında kura çekerek oy pusulalarındaki yerlerini belirledi.

Ersen Sururi ve orkestrasının canlı müzik dinletisi de sunduğu etkinlikte, dans gösterilerinin yanı sıra Kıbrıs Türkü'nün barış ve Avrupa Birliği üyeliği inancı içerisinde sürdürdüğü mücadeleden kesitler içeren bir sinevizyon gösterisi sunuldu.

Barış Burcu ve Canan Onurer'in sunuculuğunu yaptığı ve Genç TV ekranlarından canlı olarak yayınlanan şölenle, duygu ve inanç yüklü bir konuşma yapan BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı, önümüzdeki 14 Aralık seçimlerinin

önemine dikkat çekerek, seçimlerin koltuk yarışı değil, Kıbrıs Türkü'nün kaderini belirleyecek bir bayrak

sırtak statükonun devriliş yeni bir düzenin kurulmasını, çatışmaların hoşgörüyü, gerginliğin birlik

yarışı olduğunu dile getirdi.

Bu inanç doğrultusunda milletvekili aday listelerini oluştururken BDH olarak ilklere imza atıklarını hatırlatan Akıncı, her bölgede ilk sıraların kadın adaylara verildiğini, parti liderlerinin ise gönüllü olarak son sıralarda yer aldığını kaydetti.

Akıncı, miting meydanlarında çözüm ve Avrupa Birliği kavgasına omuz vermek için mutfaklarını terkeden kadınların, bundan sonra siyaset mutfağında yer alarak, çözüm, barış ve aydınlık bir gelecek için sözsahibi olacaklarını söyledi.

Sadece Kıbrıs Türkü'nün değil, Kıbrıs Rumları'nın, Türkiye-Yunanistan ilişkilerinin ve Türkiye-Avrupa Birliği ilişkilerinin de seçimlerden çıkacak sonuçla yakından ilgili olduğuna işaret eden Akıncı, "14 Aralık, Kıbrıs Türkü'nün nüfusu ile orantılı olmayan bir sürece imza atacağı tarihtir. Barışa gönül veren Kıbrıs Türkü, iradesini sandığa yan-

beraberliğe, soğuk savaş entrikalarının insan haklarına dönüştürülmesini sağlayacaktır" diye konuştu.

Mustafa Akıncı, Kıbrıs Türkü'nün ne Rum üniter devletinde azınlık olmayı ne de Türkiye'nin asker ve siyasi bürokrasisinin güdümünde yaşamak istemediğini söyleyerek, "Referandum niteliğindeki 14 Aralık seçimleri, Kıbrıs Türkü'nün kendi evinin efendisi olmasını sağlayacak" dedi.

Statüko yanlılarının 'Annan Planı'nda egemenlik yok. KKTC egemen bir devlettir' şeklindeki iddialarına atıfta bulunan Akıncı, "Hangi egemenlikten bahsediyorlar. Şimdi para bizim değil, Türkiye'de bir şey olur, bir gecede insanımız yarı yarıya fakirleşir. Merkez Bankası'nın başına Türkiye Cumhuriyeti atama yapar. Polis, Sivil Savunma, İtfaiye hatta havayolu ve denizyolu işletmeleri bile bizim değil. Denktas'a göre egemenmişiz" ifadelerini kullanırken, gerçek egemenliğin çözüm ve Avrupa Birliği üyeliği ile geleceğini vurguladı.

Akıncı, keyfi vatandaşlıklar ve istihdamlarla ekmek parasının oy malzemesi haline getirilmeye, bu yolla da Kıbrıs Türkü'nün iradesinin baskı altına alınmaya çalışıldığını da değinerek, BDH'nin bu yanlışla dur demek için her platformda mücadeleye kararlı olduğunu söyledi.

BDH'nin Türkiye düşmanlığı yapmadığını, aksine Türkiye'nin gerçek çıkarlarına hizmet eden Avrupa Birliği üyeliği yolunu tıkayacak bir konumda bulunan Kıbrıs sorununun çözülmesi için çaba har-

cadığını dile getiren Akıncı, bundan sonra da Türkiye ile ana-yavru ilişkisi değil, karşılıklı saygı ve çıkarlara dayalı onurlu bir ilişki yürütmek istediklerini belirtti.

"Nasıl ki Türkiye Cumhuriyeti'ndeki seçimlere müdahale etmek için Kırgızistan'dan, Azerbaycan'dan seçmen getirilmesini istemezler, bizler de Kıbrıs Türkü'nün gerçek iradesini sandığa yansıtmasına engel olacak keyfi vatandaşlıklara karşıyız" ifadelerini kullandı.

Akıncı, Türkiye'nin keyfi vatandaşlıklara gözyumması halinde suça ortak olacağı mesajının BDH tarafından uluslararası platformlarda duyurulmasının içte de bazı kesimlerden tepki aldığını söyleyerek, "Şimdiden Türkiye gözünde muteber olanlar ve olmayanlar diye ikiye bölündük. Varsın olsun, bizim için önemli olan halkın gözünde muteber olmaktır" dedi.

"Türkiye'den yıllar önce gelip Kıbrıs'a yerleşen, evlenen, aile sahibi olan, bu toprakları sahilenip, Annan Planı'nda kendine yer ayrılan, bizimle birlikte Avrupalı olacak insanlarımıza sözümüz yok" diyen Akıncı, günde 21 vatandaş yapılarak seçmen listelerinin şişirilmesine, 15 günde binlerce istihdam yapılarak ekmeğin oy malzemesi yapılmasına karşıyız" diye konuştu.

Kıbrıs Türkü'ne açık çağrıda bulunan Akıncı, "Kurtarılmayı beklemeyin, kurtulmaya karar verin" diyerek kurtulmaya karar veren bir halkın önünde hiçbir gücün duramayacağını vurguladı.

Sık sık alkışlar ve sloganlarla kesilen konuşmasının sonunda, BDH'nin tarihi bir sorumluluk yüklediğini ve bu sorumluluğu miting meydanlarında iradesini yansıtan binlerce barış gönüllüsü ile birlikte başarıya götüreceklerini ifade eden Mustafa Akıncı, "Ben değil biz diyenler, kadın ve gençlere gereken değeri verenler, çözüm ve Avrupa Birliği isteyenler, Parmakının arkasına saklanmayanlar, oy uğruna taviz vermeyenler, nüfus yapımızla oynanmasını istemeyenler, 'gazeteciler' evinin önünde vurulmasını, fikirlerinden dolayı hapsedilmesini, matbaası bombalanmasını' diyenler, hukuktan korkmayan aksine uluslararası hukuk içerisine girmek isteyenler, 'Mevsimi geldi artık, baharda Avrupa' diyenler, Kıbrıs Türkü'nün onurlu sesini her platformda duyurmak isteyenler, Kıbrıs'ta bir Türk halkı vardır dedirtmek isteyenler, yeriniz Barış ve Demokrasi Hareketi'dir" dedi.

BDH'nin milletvekili aday listesi

LEFKOŞA

1. Emete İmge
2. Kani Kanol
3. Taner Sami Selçuk
4. Zehra Cengiz
5. Simavi Aşık
6. Tahir Hoca
7. Laik Topcan Mesutoğlu
8. Özal Ziya
9. Özker Özgür
10. Dr. Gülsen Bozkurt
11. Güngör Günkan
12. Doç. Dr. Mehmet Çakıcı
13. Selma Bolayır
14. Süleyman Dolmacı
15. İzzet İzcan
16. Mustafa Akıncı

GAZİMAĞUSA Milletvekili Adayları

1. Ayşen Dağlı
2. Erol Baki
3. Özcan Barkut
4. Damla Özkan
5. Dr. Türker Ozankaya
6. Veli Çufoğlu
7. Dr. İliker Erk
8. Ali Fegan
9. Server Erozan
10. Ali Osman Can
11. Soyer Unku
12. Emin Özkalp
13. Hüseyin Angolemlı

GİRNE Milletvekili Adayları

1. Güldane Saatçi
2. Halil Sadrazam
3. Fadıl Çağda
4. İlksen Varoğlu
5. Dr. Mustafa Üstay
6. Zehra Şonyâ
7. Önder Konuloğlu
8. Zümrüt Oral
9. Dr. Alper Baydar

GÜZELYURT Milletvekili Adayları

1. Meltem Onurkan Samani
2. Tahsin Mertekçi
3. Sami Dayoğlu
4. Hasan Kasapoğlu
5. Mustafa Üstün Köroğlu
6. İbrahim Koreli
7. Mehmet Süleymanoğlu

İSKELE Milletvekili Adayları

1. İknur Işıl Türkmen
2. İsmail Ertem Haşımoğulları
3. Dr. Mehmet Emin Karagil
4. Dr. Emir Gül
5. Mustafa Hürbağ

Kıbrıs'ta
Sosyalist GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk